

PROUD !

Magazine

MANGFOLDIGHED

INTERVIEWS

MØD 5 MINORITETER

SPELTBØSSERNE
TRANSMANDEN
MISFORSTÅET BI
UNGLEBBEN FRA FANØ
DEN ASEKSUELLE

DEBAT

LGBT DANMARK

KAN VI BRUGE
LANDSFORENINGEN
TIL NOGET I 2013?

INTERSEX CELEBRITIES

ANMELDELSER

KYSS MIG
TRANSAMERICA
BOYS DON'T CRY

NY STOR DRAMATISERING AF TONY KUSHNERS
PULITZER-VINDENDE MESTERVÆRK

ENGLER I AMERIKA

6. JAN. — 17. FEB. 2013

MEDVIRKENDE PETER PLAUGBORG · JOHANNES LILLEØRE · FLEMMING ENEVOLD · DITTE GRÅBØL · CASPER CRUMP
MARTIN BO LINDSTEN · SARAH BOBERG · MARIE TOURELL SØDERBERG
INSTRUKTION CHRISTOFFER BERDAL SCENOGRAFI NICOLAJ SPANGAA PRODUCERET AF BETTY NANSEN TEATRET

EDISON

INDHOLD

BØSSER
Mads & Steen
side 8

ASEKSUEL
Claus Conrad
side 12

BISEKSUEL
Katrine Knudsen
side 26

TRANSKØNNET
Simon Gjerløv
side 30

LESBISK
Nanna Rønn
side 34

Tema

MANGFOLDIGHED

Læs også

**KLUMME: HILSEN FRA EN HETERO
KENDTE MÅSKE-INTERSEX PERSONER
ANMELDELSER
OG MEGET MERE ...**

side 37

side 40

side 46

Debat

LGBT DANMARK

Minoriteternes
megafon eller
småborgerlig støv-
samler?

side 16

LGBTQIAP+
HVAD KOMMER
NÆST?

side 44

Homodyret
FANGET I EN
BJØRNEKROP

side 42

PROUD! Magazine
info@proud.dk
proud.dk

Redaktion

Tine Kristensen
ansvarshavende redaktør

Bogstaver

Dea Daily

Maren Uthaug

Rasmus Markussen

Iben Sand Olesen

Dorte K.

Tine Kristensen

Julie Bønløkke Dollerup

Layout

Tine Kristensen
ligefrem.dk

Illustrationer

Stine Spedtsbjerg
stinestregen.dk

Fotos

Rie Neuchs
rieneuchs.dk

Martin Ballund
martin@ballund.dk

Korrektøser

Kristian Rørbæk Thrane

Dorte K.

Martin Møller Aamand

Salgsteder

Det trykte magasin sælges i løssalg på proud.dk, se også de fysiske salgssteder på proud.dk

Annoncering

Kontakt info@proud.dk for info om annoncering på proud.dk. Vi giver rabat til non-profit og samarbejdspartnere.

Tak til

Alle, som har bakket op, bidraget og læst med. I er for skønne. Vi håber I fortsat vil følges med os på nettet.

Dette er 10. og foreløbigt sidste udgave af PROUD! Magazine. Du kan finde alle de tidligere temanumre på proud.dk:

Homofilmfestival, Regnbuefamilien, Religion, Boldsport, Musik, Alder, Krimi, Berlin, Sex

Tryk

Toptryk Grafisk ApS

PROUD! Magazine er trykt på et svanemærkecertificeret trykkeri.

Projektet er støttet af Statens Kunstråd

LGBTQIAP. Havde det været brikkerne i Scrabble eller Wordfeud, var det lidt af en udfordring at få mening ud af. Men bogstavpaletten for kønslige og seksuelle minoriteter bliver længere og længere, og jeg synes, det giver fantastisk god mening.

Ikke at vi skal rende rundt og putte etiketter på hinanden eller stoppe folk i bestemte, benærende kasser. Alle disse begreber for anderledeshed – lesbiske, gays, biseksuelle, transpersoner, queers, intersex, aseksuelle, panseksuelle og hvem vi nu har glemt – skal opfattes som redskaber til at fortælle andre og hinanden om vores forskellige- og ligheder. For det er nu engang lettere at tale om verden og færdes i den, hvis vi kan kalde en spade for en spade og en homo for en homo.

Når det er sagt, så er det i mine øjne befriende, at det bliver synliggjort, hvor forskellige mennesker kan være. At du ikke bare er enten homo eller hetero, mand eller kvinde. Det sort/hvide samfund er mere passé end nogensinde før, og den brede befolkning i Danmark begynder at have forståelse for, at et menneske eksempelvis kan føle sig fanget i en forkert krop.

PROUD! fortsætter med anmeldelser, interviews og kulturnyheder på nettet i 2013, men dette nummer af PROUD! Magazine er det sidste oldschool-magasin i denne omgang. Vi har dedikeret det til regnbueflagets mange nuancer og forsøger at give dig et indblik i, hvordan »de andre« har det. Målet er en større gensidig forståelse, fordi det gør alt - især samarbejde - meget lettere.

Midt i bladet finder du en længere historie om Landsforeningens aktuelle rolle i Danmark. Mange har en holdning til, hvad LGBT Danmark er i dag, og hvad den bør beskæftige sig med. Landspolitik? At skabe sociale rammer i provinsen? At undervise, rådgive og informere? At favne både LGBTQIAP?

I sidste ende ønsker de fleste af os måske, at foreningen skal tage sig af det hele, men det kræver, at du og jeg også letter røven. Som minimum må man melde sig ind i foretagendet, hvis man forventer noget den anden vej, og synes man at LGBT Danmark forsømmer noget, er jeg sikker på, at foreningen har plads til flere aktivister.

Du kan give dit besyv med i debatten på proud.dk/lgbtdanmark, hvor også Sabaah, Niris, Aarhus Pride og LGBT-talsperson Vivi Jelstrup blandt mange andre lufter deres mening.

Tak fordi, du har læst med – vi ses på proud.dk!

 Tine Kristensen
 Ansvarshavende redaktør

Homo grammaticus

TALER DU »ARGOT«? PRØV DENNE LILLE TEST:

Hvad er en transkønnet?

a: En, der arbejder med lastbiltrafik

b: En person, der er født i den forkerte krop

Hvad er en svans?

a: Halen på en puddel

b: En homoseksuel mand

Hvad er en nær veninde?

a: En nær veninde

b: En lesbisk partner

Nudansk ordbog for minoritetsslang og indforståede frækheder af Dorte K

Hvis du har svaret b på alle tre spørgsmål, kan du føje »taler argot« til dit cv. Det er altid uprofessionelt at bruge *Wikipedia* som kilde, men i dette tilfælde gør vi en undtagelse, selvom de har glemt LGBT-folket:

Argot er særsprog hos en del faggrupper, ofte fantasifuldt og humoristisk, ikke altid lige stuerent, eller med en lidt afvigende betydning af ord i forhold til den almindeligt brugte.

Argot – indforstået dagligsprog blandt fagfæller – kendes f.eks. hos læger og sygeplejersker, hos præster, degne, kirke-musikere og gravere, hos musikere, skuespillere og teaterfolk, hos arkitekter og ingeniører samt hos murere, snedkere og tømrere, hos typografer og bogfolk.

Ordet stammer fra fransk (af ukendt oprindelse) og blev oprindelig brugt om tyves jargon, men bruges nu mest om klike-sprog og anden indforstået sprogbrug generelt.

PROUD !

bækstage

Et kig igennem nøglehullet til denne udgaves kulisser. Mød én af vores faste fotografer.

Navn: Rie Neuchs

Alder: 29 et halvt

Bopæl: København K

Civilstand: Alene, men lækker

Hva' ka' du li'?

»Rødvin, fodbold, Uganda og mandfolk.«

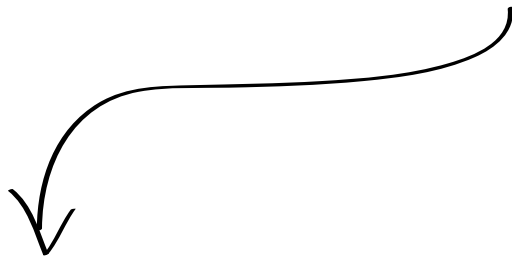
Hvorfor tager du billeder til PROUD!?

»Fordi jeg møder nogle meget usædvanlige mennesker. Det er sjovt og udfordrende at portrættere folk med en speciel historie.«

Hvad betyder mangfoldighed for dig?

»Det er godt vi har den, og vi skal have mere af den! Jeg kan lide alle slags mangfoldighed: Musikalsk, politisk, gastronomisk, etnisk, visuel, aldersmæssig, alt muligt.«

LGBTQIAP

Lesbisk
Gay
Biseksuel
Transperson
Queer
Intersex
Aseksuel
Panseksuel

10.000

danskere ansås at leve med en form for kønsudviklingsforstyrrelse, også kaldet intersex

5-10%

af verdens befolkning er homoseksuel. Det er dog kun et skøn. Når vi spørges direkte i videnskabelige undersøgelser, er tallet ofte omkring

1%

1 ud af 100

mennesker på jorden menes at være aseksuel, det vil sige føle et væsentligt mindre sexdrive end gennemsnittet

**Regnbuemangfoldigheden
gælder også politisk**

Ved det amerikanske præsidentvalg i år 2000 stemte

HVER 4.

selv-identificerede homo på
GEORGE W. BUSH

**BISEKUELLE HAR DERES
EGET FLAG MED TRE FARVER.**

Magenta
- for tiltrækning af det samme køn

Kongeblå
- for tiltrækning af det modsatte køn

Lavendel
- for begge køn.

KVINDER

er statistisk set mere tilbøjelige til at identificere sig som **biseksuelle end som lesbiske**

Iblandt

MÆND

er der omvendt **flere bøsser end biseksuelle**

En dansk undersøgelse påviste i 2009, at **0,6%** af befolkningen er transkønnet. LGBT Danmark vurderer det til mindst **1%**

GENDERFUCK ['jen-dær'føk]

Bevidst forsøg på at nedbryde det binære køn mand/kvinde, typisk relateret til queerteori

Tak, men vi skal ikke

BØSSER. Mads og Steen er flyttet fra provinsen til den noget større provins, Aarhus. Her lever de et dejligt og forholdsvis ubekymret bøsseliv. Dog ville de ønske, at det generelt var rarere at være homo udenfor de store byer i Danmark, og at homodebatten ikke skulle dreje sig så meget om kirken og familieførøgelse.

Tekst: Dea Daily

Foto: Martin Ballund

Mogens sidder på gulvet og skuler i retning af køleskabet. Han er gigantisk med en flot, rød pels og karakteristisk vom, som livsglade midaldrende mandfolk nu engang let kan pådrage sig. Hankatten er født i år 2000 – samme år som Steen og Mads mødte hinanden.

De bor alle tre på Frederiksbjerg i Aarhus, speltsegmentets måske mest yndede bydel. De to herrer er »sådan nogle gammeldags nogen, der abonnerer på en avis«, de rejser meget og har over 10 højaktive karriereår bag sig. Med andre ord et veletableret par.

Steen Larsen-Ledet er 38 år og forlagsredaktør. Han kommer oprindeligt fra Åbybro i Nordjylland. Ikke et umuligt sted at leve som åbent homo, men heller ikke fantastisk:

»Jeg gik på en skole, der forbød børnebogen *Min ven Thomas* i undervisningen. Sådan var stilen.«

giftes og have børn

Mads og Steen (forrest) ser mere værdi i at flytte holdninger end at tilkæmpe os bedre rettigheder ved lov.

Når han og gemalen i dag bor i en større by, er det et udslag af tilfældigheder, men også et bevidst fravalg af det lille samfund, hvor en bøsse som oftest vil være et eksotisk fremmedlegeme.

»Vi hjælper selvfølgelig ikke provinsen ved at flytte væk, men ... ja, det må andre tage sig af,« siger Steen - dels i spøg, dels i reel aktivistisk resignation.

Provinshomoer sejler i sin egen sø

Og hvem er disse andre så? Det kunne være LGBT Danmark, idet den kalder sig en »landsorganisation«.

»Det er svært at stille sig op i Vestjylland og sige: NU laver vi simpelthen noget LGBT-arbejde. Men der er utroligt meget at gøre der, udenfor Aarhus og København i det hele taget. Jeg synes, det er trist, at det er blevet sådan, at man kun kan være homo i de store byer,« siger Mads Hedelund, 37, som selv er fra Kolding.

Der findes efterhånden en del lokale homonetværk i Danmark, men i Mads' øjne kan de ikke være tjent med en landsforening, der på det nærmeste ignorerer dem:

»LGBT Danmark ville kunne bringe dem sammen, så de ikke er små, isolerede øer af ildsjæle rundt omkring. Det er som om, LGBT Danmark er bange for at blive associeret med øl eller pailletter.«

»De behøver ikke gøre alt arbejdet, men LGBT Danmark bør skabe grundlaget for, at de små foreninger kan eksistere, så homoerne kan finde hinanden i provinsen,« stemmer Steen i.

Vil ikke giftes eller have børn

Isåvel LGBT Danmark som i Mads' og Steens liv drejer det sig om prioritering.

Parret blev registreret på Aarhus Rådhus i 2004. Siden er det blevet muligt for homopar at blive gift i kirken, men de to har ikke

DE VIGTIGSTE KAMPE ER NÆSTEN USYNLIGE OG SVÆRE AT TAGE, FORDI DET DREJER SIG OM DEN DAGLIGE ACCEPT AF HOMOER. UDENFOR AARHUS OG KØBENHAVN TROR MANGE MENNESKER STADIGVÆK, AT ALLE BØSSER ER LIGESOM GUSTAV I FJERNSYNET. «

noget ønske om at blive erklæret ægtebøsser under hvidkalkede hvælvinger.

»Vi er ikke medlemmer af Folkekirken, og det er svært at være begejstret over den dér vielsesting, når man ikke synes, at kirken skal have lov til at vie NOGEN som helst. Men det er fint; jeg går selvfølgelig ind for ligestilling.« siger Mads.

»LGBT Danmark gør noget for at ændre lovgivningen til fordel for mange, og det er et glimrende stykke arbejde. Kirkelig vielse, stedbarnsadoption og så videre. Men honestly, det burde bare ikke have været nødvendigt.« lyder det fra Steen.

»Vi har ikke oplevet, at LGBT Danmark har været så fantastisk relevante for os de senere år. Det har handlet meget om vielse, adoption, kunstig befrugtning, og vi synes, børn er søde, men har ikke selv planer om at skulle have nogen. For mig at se er de emner ret lavthængende frugter at gå efter,« mener Mads.

Ungdommen nu til dags

Både Mads og Steen ser mere fremtid i at flytte holdninger i samfundet end at lovgive sig til lige rettigheder og tolerance. Det kræver et enormt benarbejde, men om noget var det dét, de selv kunne have ønsket sig som ungbøsser i 90'erne.

»Jeg har selv undervist på en ungdomsuddannelse, og det kan ikke være rigtigt, at vi fortsat har en kultur, hvor det er svært at springe ud, fordi man møder modstand og social eksklusion. Det er ikke fordi, LGBT Danmark nødvendigvis skal gå ud mellem klokken 9 og 10 og fortælle, at det er okay at være homo. Der er mange måder at gøre tingene på,« siger Mads og fortsætter:

»Men jeg tror, at de vigtigste kampe er næsten usynlige og svære at tage, fordi det drejer sig om den daglige accept af homoer. Udenfor Aarhus og København tror mange mennesker stadigvæk, at alle bøsser er ligesom Gustav i fjernsynet. Folk flytter fra

Aarhus, fordi de tror, at de kun kan få et godt homoliv i København – hvordan ser det så ikke ud i Viborg, Aalborg og så videre?«

Steen og Mads personligt har ingen behov, som LGBT Danmark kan eller bør tilfredsstille. De har det godt, og at de ikke orker at holde hinanden i hånden, når de går på gaden, er en lille ting. Det er jo ikke sådan, at de får generende tilråb hele tiden, bemærker Mads:

»De unge fyre måtte faktisk gerne råbe langt mere af os!«

Der er andet i verden end sex

ASEKSUEL. Claus tænder ikke seksuelt på noget. I mange år var han frustreret og forvirret over at føle sig anderledes end andre unge, for hvem sex ofte fylder temmelig meget. Nu trives han i et platonisk forhold med kæresten Birgit.

Tekst: Dea Daily

Foto: Rie Neuchs

I dag er Claus 31 år. Han har fundet sit ståsted i en verden, hvor magasinforsider, sendeflader og hjerneceller er optaget af bar hud. Det har taget en del tid, for Claus med efternavnet Conrad er ikke som de fleste.

»I teenageårene havde jeg ikke kærester overhovedet. Set i bakspejlet var jeg nok bange for, at det kunne udvikle sig til noget seksuelt,« indleder han.

»Jeg følte mig anderledes og kunne ikke forstå, at jeg ikke havde interesse for det. Med tiden blev presset større og større fra mine venner og kolleger. Jeg tænkte, at jeg måtte tage mig sammen og prøve det dér sex.«

Da Claus var omkring 20 år købte han sig nødtvungent til kvindelig opmærksomhed et par gange. Det »gav ham ikke noget«. Samtidigt betød det usædvanlige fravær af hø-hø-historier om damer, at han ofte blev spurgt, om han var bøsse.

»Alternativet måtte jo være, at jeg var til mit eget køn. Så jeg havde nogle one night stands med andre mænd, men det sagde mig heller ikke noget. Da blev jeg rigtig forvirret!« siger Claus.

Han shuffede lidt frem og tilbage mellem mandlige og kvindelige sexpartnere for at blive mere klar på, hvad han ville, og om der da ikke var NOGET tiltalende ved sex:

»Jeg havde det sådan, at jeg var nødt til at vænne mig til det. Jeg tænkte, at jeg med tiden ville blive glad for det ligesom alle andre. Men det skete ikke.«

Birgit

Da Claus var midt i 20'erne hørte han en radioudsendelse om asexualitet, og så var der pludselig noget, der faldt på plads i ham. Han var ikke den eneste, der følte ligestyldighed overfor sex. Det var det første, vigtige skridt mod en afklaring.

»Det betød, at jeg fik fornyet håb om at finde en kæreste. Hvis andre kunne have det som jeg, måtte det være muligt. Jeg ønsker at dele livet med nogen, men helst uden sex,« forklarer han.

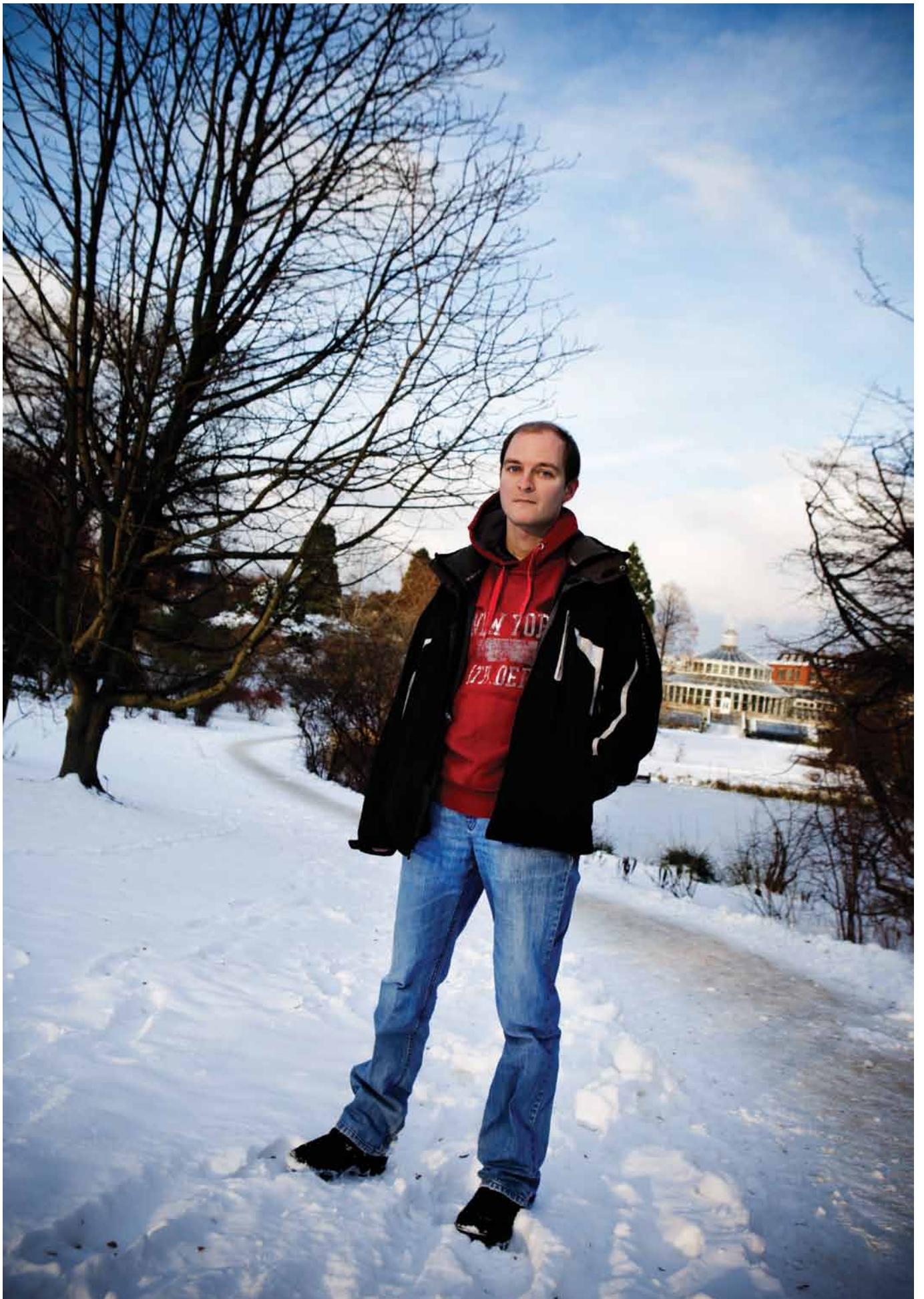
Claus mødte sin Birgit igennem arbejde. De har været sammen i to år og bor i dag i Malmø med Birgits to børn fra tidligere ægteskab.

»Hun har haft det på samme måde som mig, så det er fantastisk. Og lidt af et tilfælde,« bemærker Claus.

Men har de så aldrig sex?

»Det har vi faktisk nogle gange. Ingen af os har det store behov, men det udvikler sig en sjælden gang imellem, når vi ligger og nusser og kysser. Så kan man selvfølgelig spørge, om vi stadig er asekuelle, men det

På asex.dk kan du læse mere om asexualitet. Claus har stiftet oplysningssitet for at udbrede kendskabet til ikke-seksualitet.

Checkpoint

FEST
FEST
FEST
...TEST
FEST

CheckPoint åbner igen den 10. januar i Aarhus og den 14. januar i København. Kom i åbningstiden, eller ring og bestil en tid, når det passer dig.

I CheckPoint kan du blive kviktestet for hiv, syfilis og hepatitis C - og få rådgivning om sikker sex.

Gratis, anonymt, hurtigt og centralt i Aarhus, København, og Odense.

CheckPoint Aarhus, Østergade 9, 4. sal,
8000 Aarhus C. Telefon 61 33 11 12.
CheckPoint findes også i København og Odense.

LÆS MERE PÅ WWW.AIDSFONDET.DK

 AIDS
FONDET

MAN ER ASEKSUEL, HVIS MAN SELV FØLER, MAN ER DET.

**FOR MIG SELV ER DEN
BEDSTE MÅDE AT
FORKLARE DET PÅ,
AT JEG HAR LYST
TIL AT VÆRE SAMMEN
MED MIN KÆRESTE,
MEN JEG HAR IKKE
LYST TIL AT HAVE
SEX MED HENDE.«**

vil jeg mene, fordi det ville være helt fint, hvis vi ikke havde sex. Hvis jeg ikke havde en kæreste, ville jeg ikke opsøge sex,« uddyber Claus tålmodigt.

At springe ud som... ikke-noget

Generelt har Claus oplevet, at folk har svært ved at forstå, hvordan nogen kan være asexuel. Han har skullet forklare sig mange gange, og Claus oplever, at et liv uden sexdrive kan være tabubelagt. I dag ved en del af hans venner dog godt, at sex rager ham langsomt.

»I begyndelsen var det en dyb hemmelighed for mig, men nu har jeg ikke noget problem med at fortælle det. Jeg er sprunget ud, og bliver mere og mere afklaret og får det bedre med mig selv. Sådan er det nok for alle, der springer ud. Men jeg har ikke behov for at skilte med, at jeg er asexuel.«

Claus minder om, at ikke-seksuelle er lige så forskellige som eksempelvis bøsser. Spektret er bredt, lige fra dem, der er totalt imod sex til modsatte grøft, hvor man dyrker masser af sex, men ellers ikke tænker på det:

»Man er asexuel, hvis man selv føler, man er det. For mig selv er den bedste måde at forklare det på, at jeg har lyst til at være sammen med min kæreste, men jeg har ikke lyst til at have sex med hende. Hos mange mennesker hænger sex og kærlighed sammen, men for mig er det fuldstændigt adskilt.«

Ikke noget A i LGBT Danmark

For at få styr på sine egne tanker og samtidigt informere andre mennesker har Claus Conrad, som i øvrigt er webudvikler, stiftet asex.dk. Han ser manglende oplysning som det største problem for landets asexuelle.

»Mange kender slet ikke til det og tror bare, at man ikke tør springe ud som homo.«

Claus kender til LGBT Danmark og har stor respekt for landsforeningens arbejde, men han ser den ikke som sin egen advokat.

»Det er en organisation, der fokuserer meget på sex, og det er som sagt ikke noget, jeg tænker på eller har meget at gøre med. Men det er forståeligt, at sex spiller en stor rolle i LGBT Danmark, fordi vi stadig er der, hvor ikke alle seksuelle orienteringer er fuldt respekteret i samfundet,« siger Claus.

Han har den forhåbning, at seksuel og kønslig mangfoldighed på et tidspunkt bliver så almindelig, at en minoritetsstatus ikke længere italesættes eller spiller nogen rolle. Indtil da håber han, at LGBT Danmark vil overveje at informere om asexualitet på nettet og have A'et i baghovedet, når forvirrede eller søgende enkeltpersoner henvender sig i rådgivningen.

Snakkeriet

v/ Karen Kjær Andersen

Nørrebrogade 18 B, st th
8000 Aarhus C

LGBT-venlig psykolog i Aarhus C

Er du i tvivl om, hvorvidt Snakkeriet er det rigtige valg for dig?

Læs mere eller bestil en ½ prøvetime for kun 100,- på

snakkeriet.dk

LGBT Danmark, tidligere kendt som LBL, fylder 65 år i 2013. Landsforeningen har historisk set gjort et kæmpe arbejde for at give danske homoseksuelle de samme rettigheder som alle andre.

Men har den nået pensionsalderen? Hvad kan vi bruge organisationen til i dag?

PROUD! spørger en række aktører og repræsentanter iblandt transpersoner, homoer og queers i Danmark.

af Dea Daily

Minoriteternes megafon eller småborgerlig støvsamler?

For de fleste danskere foresvæver det, at der vist nok er noget med bøsser og lesbiske, der hedder LBL eller LGBT eller noget. Mange kender lykkeligvis mere til det, der i dag hedder Landsforeningen for bøsser, lesbiske, biseksuelle og transpersoner. Det er blandt andet den, vi kan takke for »raskgørelsen« af homoseksuelle, det registrerede partnerskab, forbedrede vilkår i forbindelse med adoption og kunstig befrugtning samt sidste års åbning for kirkelig vielse. Alt ved frivilligt arbejde.

Men LGBT'er er lige så forskellige som mennesker i al almindelighed. Vi har ikke de samme drømme, behov eller forudsætninger, bare fordi vi tilhører den samme minoritetsgruppe. Og hvad med queers, aseksuelle, interkønnede og panseksuelle? LGBTQIAP – mangfoldigheden iblandt seksuelle og kønslige minoriteter er kun tiltagende. Imens er LGBT Danmark i store træk, som den altid har været. Foreningen forsøger at

samle os, oplyse alle og lobbye for lige rettigheder. Samtidig har vi i dag flere minoritetsorienterede foreninger, netværk og foretagender i Danmark end nogensinde før.

Umuligt at varetage alle interesser

Udfordringen og velsignelsen ved LGBTQIAP-arbejde i Danmark er netop mangfoldigheden. Ifølge queer-aktivisten Mads Ananda Lodahl kan de vidt forskellige livstile, profiler og behov dog blive dødsstødet for vores gode, gamle LGBT Danmark:

»Det er ikke muligt at have en organisation, der favner alle. Det spændende er, at vi er den mest diverse minoritetsgruppe overhovedet, både politisk, etnisk og så videre. Ingen kan gå ud og sige, at man repræsenterer alle de her mennesker. Så er det bedre at være ærlig og nøjes med at repræsentere en gruppe eller en bestemt strategi inden for minoriteten.«

I hans øjne er det bestemt heller ikke oplagt at

FAKTA

Det anslås, at 100-200 aktivister arbejder under LGBT Danmark i ledelsen, sociale grupper, arbejdsgrupper og så videre

Ingen i LGBT Danmark får løn for deres arbejde i foreningen

Et års medlemskab koster 450 DKK. Eller 150 DKK, hvis du er under 25 år.

LGBT Danmark har cirka 800 medlemmer.

**JEG SYNES VIRKELIG, DE SKAL HOLDE OP
MED AT SE SIG SELV
SOM EN SAMLENDE ORGANISATION. DET
KAN DE IKKE VÆRE,
OG DET SKAL DE HELLER IKKE.**

**VI LEVER IKKE I 60'ERNE MERE. JEG TROR,
LGBT DANMARK VIL FUNGERE MEGET
BEDRE OG FÅ MERE RESPEKT, HVIS DE
MÅLRETTER SIG OG SIGER:
VI BESKÆFTIGER OS MED DE OG DE TING.«**

Queer-aktivist
Mads Ananda Lodahl

tilføje et Q for queer i landsforeningens navn.

»Det er en identitetspolitisk organisation. Queerbevægelsen er perspektivpolitisk, det vil sige, at vi har et perspektiv og ikke en identitet tilfælles. Så jeg ser ikke LGBT Danmark som en queerorganisation på nogen måde – tværtimod,« forklarer han.

I 2008 bredte Landsforeningen sin paraply lidt længere ud, så den nu også dækker transpersoner. Men alene transpersoners interesser er svære at varetage samlet, forklarer Olivia Marianne Peuckert, formand for Transvestitforeningen i Danmark (TiD). Transvestitter hører slet ikke hjemme i LGBT Danmark, mener hun:

»Vi har en seksuel orientering fuldstændigt som resten af samfundet, og det er svært for en heteroseksuel transvestit at skulle være medlem af en organisation, som først og fremmest taler bøssers og lesbiskes sag. Det kan være vanskeligt at forklare sin kvindelige ægtefælle, at man ud over at gå i kjole også er medlem af en bøsseorganisation.«

Nu med trans

I mange år eksisterede en selvstændig forening, Trans-Danmark, som nu er udkrystalliseret i to andre foreninger, F.A.T.I.D. og TiD. Hos førstnævnte er formand Tina Vyum rasende over, at LGBT Danmark gang på gang påberåber sig evnen til at tale på vegne af alle Danmarks transpersoner:

»Det kan man ikke tillade sig, og det gør mig og mange andre harme. Der er en T-gruppe under LGBT Danmark, men jeg tror ikke, at folk er glade for den. Vi synes, der skal være plads til flere forskelligheder, og derfor vil vi ikke være en underforening af dem.«

Olivia Marianne Peuckert fra TiD er ligeledes meget skeptisk over for LGBT Danmarks transarbejde:

»Det bør ikke være noget problem at være transperson, men det gør LGBT Danmark det til i øjeblikket. De har meget travlt med at fortælle, hvor forfærdeligt transkønnede

har det på Sexologisk Klinik, men det er ikke alle vores medlemmers oplevelse.«

Hos LGBT Danmark er kritikken ikke ny for talsperson Vivi Jelstrup.

»Vi oplever en del uenigheder på transområdet personer og foreninger imellem. Man kan sammenligne det med, at der findes flere politiske partier i Folketinget med forskellige profiler og opfattelser af, hvad der er vigtigt. Vi kan ikke blive enige om alt, og det behøver vi heller ikke,« siger hun og tilføjer, at der altså ikke kun findes LGBT-sure transpersoner. De blev ikke grundløst indlemmet i foreningen.

»Vi gjorde det, fordi vi oplevede, at nogen ønskede det. De har vel på en eller anden måde haft brug for noget andet, end deres foreninger kunne give. Derfor har vi åbnet op for transpersoner, og det er også der, det helt store arbejde ligger i øjeblikket.«

Mere information til unge

Foreninger som DiverseCity i Aarhus og BLUS i København henvender sig til LGBT-studerende. Hos BLUS kommer mange unge, som har et afslappet og uaktivistisk forhold til deres seksualitet og køn.

»Her kan man bare dumpe ind uden at føle, at man har ét eller andet mærkat på sig. I og med at LGBT Danmark hedder, som det gør, ligger det meget fast, hvad emnet er hos dem,« siger Cæcilie Overgaard fra BLUS' bestyrelse.

I Aarhus og København har LGBT Danmark, i hvert fald i perioder, haft faste hyggeaftener for medlemmer yngre end 25 år. Men vi forsømmer de LGBT'er, der er endnu yngre, mener blandt andre Mads Ananda Lodahl.

Reelt bliver der dog gjort meget, oplyser Vivi Jelstrup:

»Information fylder mere og mere i forhold til folkeskoler, ungdomsuddannelser og faktisk også voksenuddannelser. Vi udarbejder materiale til undervisere, tager ud på arbejdspladser og gør i det hele taget vores bedste for, at alle skal få det bedre.«

I LGBT-foreningen for etniske minoriteter, Sabaah, har den rådgivningsansvarlige kun godt at sige om LGBT Danmark, netop når det gælder ungeoplysning.

»Vi har et begyndende samarbejde med dem og blev for nyligt inviteret med til en uddannelsesdag, og det var superfedt. LGBT Danmark er en meget vigtig organisation,

§ 2

»LANDSFORENINGENS FORMÅL ER AT ARBEJDE FOR BØSSERS, LESBISKES, BISEKSUELLES OG TRANSPERSONERS POLITISKE, SOCIALE, KULTURELLE OG ARBEJDSMARKEDSMÆSSIGE LIGESTILLING SÅVEL NATIONALT SOM INTERNATIONALT.

STK. 2.

LANDSFORENINGENS FORMÅL TILSTRÆBES OPFYLDT GENNEM POLITISK, SOCIALT, RÅDGIVNINGS- OG INFORMATION SARBEJDE. «

10 VI HUSKER

LGBT Danmarks synlighed i medierne.

Artikler om eller i tæt relation til udvalgte emner fra 2012.

AUGUST 2012	JULI 2012	MAJ 2012
<p>0 Transkønnede Fernanda er asylansøger fra Guatemala. Hun voldtages gentagne gange under sit ophold i Sandholmlejren og bliver udvist af Flygtningenævnet 5 artikler, 0 udtalelser fra LGBT Danmark</p>	<p>1 Kun ganske få homoseksuelle par bliver i realiteten adoptivforældre 3 artikler, 1 udtalelse fra Søren Laursen</p>	<p>1</p>
<p>2 Radikale foreslår, at danske børn kan have fire juridisk ligestillede forældre 10 artikler, 2 udtalelser fra Søren Laursen</p>	<p>JUNI 2012</p>	<p>APRIL 2012</p>
<p>0 Radikale lægger op til lempelige navnelove samt kønsneutralt pas og CPR-nummer 7 artikler, 0 udtalelser <i>(Vivi Jelstrup og George Hinge dog aktive i læsernes kommentarspor under artiklen)</i></p>	<p>3 Hurra, vi kan blive gift i kirken! 26 artikler, 3 udtalelser <i>(2 af Vivi Jelstrup, 1 af George Hinge – som også giver sit besyv med i 2 kommentarspor)</i></p>	<p>1</p>

PROUDs optælling på nyhedssites tilhørende følgende landsdækkende dagblade: Politiken, Jyllands-Posten, Berlingske, Information, Ekstra Bladet, B.T. Identiske eller stort set identiske artikler fra Ritzau eller andre nyhedsbureauer fremgår én gang. Undtaget er artikler, som ikke direkte kalder på respons fra eksempelvis LGBT Danmark.

og det er samarbejdet mellem organisationer også,« siger Michael Maxen Pedersen.

Vest for Valby Bakke

Talsperson Vivi Jelstrup, LGBT Danmarks hovedkvarter og flertallet af foreningens aktivister er placeret i København. Men transpersoner, homoer og alle vi andre normafvigere bor i hele landet. Lokalforeninger skyder op i provinsen, eksempelvis Niris i Aalborg. Den sociale forening har godt et år på bagen, og der var brug for et alternativ til LGBT Danmark, mener formand Heidi Wallin.

»Aalborg er for stor til, at der ikke er nogen tilbud. Vi snakker slet ikke om LGBT Danmark. De findes på en måde ikke rigtigt for os. Men vi er en ny forening og helt grønne, så vi vil gerne lære af den gamle forening, men det kræver nok, at vi selv opsøger det.«

Niris arbejder på at etablere personlig råd-

givning og en spring-ud-gruppe i Nordjylland. Noget LGBT Danmark allerede tilbyder i København og Aarhus.

»Mange har været kede af, at det ikke er oppe at køre endnu. Vi vil i det hele taget gerne gå ud og oplyse folk i de små samfund,« siger Heidi Wallin og tilføjer, at Niris i øjeblikket henviser nordjyder til LGBT Danmarks telefoniske rådgivning.

Også i Aarhus er moderforeningens opbakning efterspurgt.

»Jeg tror, at LGBT Danmark kunne tilføre det lokale arbejde rigtig meget. Ekspertise, netværk, viden, navne på foredragsholdere, titler på film og bøger, bare overblik. Det behøver ikke nødvendigvis at være penge. De har et navn og kan tale på vegne af hele miljøet. Samfundet betragter LGBT Danmark som vores talerør, så vi vil rigtig gerne have dem mere med i Aarhus Pride,« siger Mads Hedelund fra det jyske prideseekretariat.

MARTS 2012

Nordjysk præst nægter at begrave en lesbisk kvinde
12 artikler, 1 udtalelse fra George Hinge

1

Hver tredje præst nægter at vie homopar
6 artikler, 1 udtalelse fra Vivi Jelstrup

0

Transkønnet kvinde udelukket fra et diskoteks konkurrence om silikonebryster
6 artikler, 1 udtalelse fra Nanna Moe, tidligere aktivist i LGBT Danmark, samt 1 udtalelse fra Rebecca Holm i T-gruppen under LGBT Danmark

Homobaren NeverMind forbyder heterosnaveri
4 artikler, 1 udtalelse fra Vivi Jelstrup samt indspark i kommentarfelt

JUNI 2011 + OKTOBER 2012

1

15-årige Caspian Drumm fik fjernet sine bryster på privatklinik
19 artikler, 1 udtalelse fra Vibe Grevsen, 2 fra Irene Haffner ved det nu nedlagte Trans-Danmark

10

98 artikler – i 10 tilfælde medvirken af LGBT Danmark

Hvad med det sociale?

I vedtægterne står der, at LGBT Danmark arbejder politisk såvel som socialt. Sidstnævnte giver Mads Hedelund fra Aarhus Pride ikke mange point for:

»Jeg synes, man har et snævert syn på LGBT-arbejdet. Det virker, som om man kun fokuserer på at være en politisk lobbyorganisation, men et bredere engagement ville være godt.«

I Niris savner man også en indsats for, at minoriteter har steder og anledninger til at ses.

»For os nordjyder kunne det for eksempel være rart, hvis de ville samarbejde med os omkring arrangementer, eventuelt bare noget i København, vi sammen kunne rejse over til,« foreslår Heidi Wallin.

Sabaah blev stiftet i 2006 som et socialt foretagende. Kristen og Homo gjorde det samme i 2005. Begge med det formål at skabe rammer for en gruppe mennesker, der ellers havde svært ved at finde sig en rar plet i verden.

»Mange homoer synes, at religion er skabt af satan selv, og man har måske lyst til at sige til kristne homoer, at de bare skal droppe religion. Den holdning kan vi godt opleve hos homoer generelt, men jeg ved ikke, om det er sådan hos LGBT Danmark. Vi har ikke følt modvilje fra dem, men omvendt heller ikke godvilje. Det er nok derfor, vi har vores eget netværk – her er vi bare SUPER kristne hele tiden!« siger Andreas Mikkelsen med et smil, der kan høres gennem telefonen.

I øjeblikket findes der lokalforeninger i Viborg, Herning, Aalborg, Esbjerg, Kolding og Odense og flere studenterforeninger. Alle har de det sociale som primært fokus. Men hvad siger

VI SAVNER LGBT DANMARK I PRIDEARBEJDET I AARHUS, FORDI EN PRIDE ER EN POSITIV MÅDE AT SYNLIGGØRE MINORITETER PÅ FREM FOR AT FOKUSERE PÅ NEGATIVE TING, SOM OFTE HAR NOGET MED RELIGION ELLER BØRN AT GØRE. JEG HAR HAFT KONTAKT MED DEM, OG DE TOG OGSÅ DEL I AARHUS PRIDE 2012, MEN DE ER IKKE AKTIVE I FORBEREDELSENE ELLER SÆRLIGT SYNLIGE PÅ NOGEN MÅDE.«

Aarhus Pride
Mads Hedelund

LGBT DANMARK RØRER EN MEGET STØRRE DEL AF SAMFUNDET, END VI GØR, OG VI BURDE MÅSKE HAVE EN FORM FOR INFORMATIONSUDVEKSLING MED DEM. LGBT DANMARK ER EN FANTASTISK ORGANISATION, MEN DET HAR ALDRIG VÆRET PÅ TALE HOS OS AT HAVE EN TILKNYTNING TIL DEM.«

Kristen og Homo, netværk for kristne LGBTer
Andreas Mikkelsen

Børn kommer ikke altid af sig selv - nogle gange skal der hjælp til...

Vi tilbyder IVF behandling for alle - også lesbiske par og singler. Du kender måske allerede StorkKlinik, men nu har vi også åbnet Stork IVFKlinik. På klinikken bygger vi videre på vores 11 års erfaringer indenfor fertilitetsbehandling, når vi hjælper singler, lesbiske og par med at få deres ønskebørn.

Vi har Nordeuropas største kendskab til den proces, det er at beslutte at danne en anderledes familie. Vi giver os god tid - og tilbyder en personlig og respektfuld behandling i trygge rammer.

Anonym eller din egen donorsæd - vi stiller vores viden til rådighed, men det er helt op til dig eller jer at beslutte.

Du velkommen til at kontakte os på info@StorkIVF.dk eller på tlf. 7060 6090.

Stork IVF-Klinik
www.StorkIVFKlinik.dk

Vivi Jelstrup, er der gået for meget politik og for lidt socialt samvær i den hos LGBT Danmark?

»Det synes jeg bestemt ikke, der er. LGBT Danmark har masser af sociale grupper, netværksarbejde og rådgivning.«

En forening af frivillige, ikke en gavebod

Det er medlemskontingenter og offentlige midler, der holder LGBT Danmark kørende økonomisk. Ingen får løn for deres årelange arbejde og engagement, og Vivi Jelstrup antyder, at foreningen godt kan opleve arbejdet som utaknemmeligt.

»Vi oplever desværre ofte, at folk har mange idéer og meninger om, hvad LGBT Danmark skal, men at de ikke selv engagerer sig. Og hos os fungerer det sådan, at tingene kun sker, hvis der er folk, som brænder for det. Vi kan ikke diktere, hvad de frivillige skal bruge deres tid på, det bestemmer de selv,« siger hun.

Personligt er hun ét år ældre end Landsforeningen. Hun har selv været vidne til alle de politiske sejre, man har vundet for homoseksuelle danskere. Men i 2013 har vi reelt en Landsforening, som med et lavt medlemstal står på usikker grund.

»Vi kæmper meget med økonomien. LGBT Danmark har ikke så mange medlemmer, som vi gerne ville have, og samtidig er det i en krisetid svært at søge og få andre midler,« lyder det fra forpersonen.

Men at LGBT Danmark skulle have udspillet sin rolle - »sejret ad helvede til«, som formanden for LO udtalte om fagbevægelsen i 80'erne - det vil Vivi Jelstrup ikke høre tale om:

»Vi har været heldige, at den nye regering skrev arbejde for LGBT-rettigheder ind i regeringsgrundlaget. Men det er stadig os, der leverer baggrunden for, at de kan gøre noget, og må snakke med de enkelte partier om, hvad der er særligt vigtigt her og nu.«

Homoægteskab, so fucking what?

Noget man især har talt om de senere år, er homoægteskab. Queer-aktivisten Mads Ananda Lodahl har ikke meget tilovers for det, forperson Vivi Jelstrup i 2011 betegnede som den vigtigste sag overhovedet: Kirkelig vielse af homoseksuelle.

»Det blev jeg fornærmet over, når vi ved, at folk får bank hver eneste dag, og transkønnede ikke har nogen som helst rettigheder,« siger Mads Ananda Lodahl.

Vivi Jelstrup mener ikke, at det ene udelukker det andet:

»LGBT Danmark kæmper for ligebehandling generelt. Selvfølgelig er borgerlige og kirkelige ægteskaber en del af ligebehandling, det ville være meningsløst ikke at arbejde for det. Ikke fordi, det er vigtigere end

1948
Stiftet som »Forbundet af 1948«

1984
Starter Pan Idræt

1986
Starter Copenhagen Gay & Lesbian Film Festival, i dag MIX Copenhagen

1986
Starter Stop AIDS-kampagnen, i dag STOP AIDS

1994
PAN-klubberne, som var startet og drevet af LGBT Danmark, afhændes

2000
Starter en international afdeling

2002
Biseksuelle inkluderes

2005
Starter LGBT Ungdom

2008
Transpersoner inkluderes

VI HAR SLET IKKE HØRT FRA LGBT DANMARK. DET HAR IKKE STREJFET MIG, AT DE SKULLE VÆRE ET SAMLINGSPUNKT, MEN JO, DET BURDE DE VEL VÆRE. HOLDE SAMMEN PÅ TRÅDENE. DET ER DEM, DER ER OVER OS, SÅ JEG SYNES, DET ER LIDT SKIDT, AT DE IKKE BAKKER OP OG LIGE SPØRGER, OM DER ER NOGET DE KAN GØRE.«

Niris, nordjysk LGBT-forening
Heidi Wallin, formand

I MIN VERDEN ER LGBT-FOLK LIGE SÅ UOPLYSTE SOM ALLE ANDRE. JEG HAR VÆRET TIL MØDER MED DEM I MANGE FORBINDELSER, MEN SAMARBEJDET BLIVER ALDRIG TIL NOGET. DE HAR IKKE FORSTAND PÅ KØNSPOLITIK.«

TiD, Transvestitforeningen i Danmark
Olivia Marianne Peuckert, formand

LGBT DANMARK GØR OS EN BJØRNETJENESTE VED AT INKLUDERE TRANSPERSONER. DET IRRITERER VORES MEDLEMMER ENORMT, AT MAN I DANMARK TROR, AT TRANSKØNNEDE SPRINGER RUNDT I LYSERØDT TYLSKØRT TIL COPENHAGEN PRIDE. DE FORDOMME GÅR VIDERE TIL CHRISTIANSBORG.«

F.A.T.I.D., Forening af transpersoner i Danmark
Tina Vyum, formand

VI ØNSKER OS MERE SAMARBEJDE, HELT KLART. BÅDE MED LGBT DANMARK OG INDEN FOR MILJØET GENERELT. VI VED, AT HINANDEN EKSISTERER, MEN DER ER IKKE MEGET INTERAKTION. JEG TROR, DET ER, FORDI VI HAR TRAVLT HVER ISÆR, OG SÅ ER DET RIGTIGE FORUM IKKE BLEVET SKABT ENDNU. LGBT DANMARK BURDE MÅSKE TAGE INITIATIVET TIL DET, MEN JEG KAN GODT FORSTÅ, HVIS DE IKKE HAR OVERSKUD TIL AT LÆGGE FOKUS DER.«

BLUS, studenterforening for LGBTQ'er i København
Cæcilie Overgaard, bestyrelsesmedlem

andre ting, men det er en symbolsk milepæl.«

Når det gælder det kirkepolitiske, er der til gengæld andre, der er begejstrede for LGBT Danmarks arbejde.

»Vi har netop ikke været på banen, fordi vi ikke er politiske. Kristen og Homo er et netværk uafhængigt af politisk eller kirkelig retning – det er vores styrke og svaghed – og derfor kan vi heller ikke gå ud og mene noget. Vi synes grundlæggende, at kirken skal være åben over for, at to af samme køn kan være sammen, men er ikke egentligt kirkepolitiske. Det er LGBT Danmark derimod, og derfor er mange af os dybt taknemmelige for dens rolle,« siger Andreas Mikkelsen fra Kristen og Homo.

Skulder ved skulder

I rundringningen til alle disse aktører har PROUD! fået ét overordnet budskab: Vi vil gerne samarbejde med andre LGBT-aktivister og nyde godt af deres erfaringer.

»Jeg tror, det er vigtigt, at alle ikke-heteroseksuelle mennesker kan finde ud af at samarbejde, selv om vi er uenige om forskellige ting. LGBT Danmark har én måde at arbejde på, andre organisationer har en anden. Hvis vi arbejder med mange forskellige udtryk og strategier, giver det et mere tidssvarende billede af minoritetssamfundet, end LGBT Danmark gør alene,« mener Mads Ananda Lodahl.

Michael Maxen Pedersen hos Sabaah giver ham ret:

»Der er en stor bredde i LGBTQIA-segmentet, og vi har valgt en meget specifik målgruppe, som vi har viden omkring. I øvrigt fordi vi mener, at der er meget at gøre på det område. Det er let at kritisere en forening som LGBT Danmark i et diversitetsperspektiv, men man må huske, at det er folks opbakning og egen aktivisme, der giver bredden.«

Hos F.A.T.I.D. ønsker Tina Vyum sig, at »vi kunne tale med én tunge, selv om vi ikke er én forening«.

Det kan Vivi Jelstrup ikke se noget problem i, men:

»Den eneste måde, hvorpå vi virkelig kan samarbejde om det politiske, er ved at være i den samme forening. Årsagen er, at vi meget nemt risikerer at drukne i snak, hvis vi skal ud og diskutere med alle foreninger. Jo flere, der skal høres og bidrage, jo vanskeligere bliver det faktisk at arbejde,« siger hun.

»Men i det sociale har vi noget at give hinanden. Jeg ville sådan ønske, at flere lokalforeninger ville hjælpe med at gå ud på skoler og så videre. Det kunne være superdejligt, hvis hele landet havde nogle fælles oplæg, og vi kunne lære af hinandens erfaringer.«

3 HARSKE TIL VIVI JELSTRUP

Ud af de artikler, landsdækkende dagblade har bragt om 10 vægtige LGBT-sager i 2012, har LGBT Danmark kommenteret cirka 10%. Er det tilfredsstillende?

»Nej, vi ville da gerne være mere med. Nogle medier er rigtig gode til at kontakte os, andre er ikke. Det sker engang imellem, at man spørger andre foreninger, som i grunden ikke har nogen politik på området, og det er selvfølgelig utilfredsstillende.«

»F.eks. i perioden op til, at ægteskabet skulle vedtages, var der vanvittigt mange artikler, og vi kunne ikke være med i dem allesammen. Vi var tre personer til at dække det hele, og ærligt talt er der også nogen, jeg må sige nej til, fordi de ikke behandler stoffet ordentligt.«

Hvad kan eksempelvis et homopar, som ikke er medlemmer af folkekirken og ikke har lyst til at få børn, bruge LGBT Danmark til i de her år?

»Det gælder solidariteten, at støtte ikke bare sig selv, men hele miljøet. Konkret kan man blive medlem af en gruppe, hvis man har lyst til at mødes med ligesindede, man kan søge rådgivning eller deltage i det frivillige arbejde.«

Hvorfor er det ikke LGBT Danmark, der tager initiativet til at samarbejde med andre foreninger, netværk og aktivister i miljøet?

»Det drejer sig igen om menneskelige ressourcer og om penge. Vi har ikke mulighed for at invitere og betale rejser, det må blive for egen regning. Men vi kan tilbyde at komme med oplægsholdere og forskellige former for undervisningsmateriale. Vi vil rigtigt gerne samarbejde, og man kan heldigvis meget via mail.«

Det flydende menneske

BISEKSUEL. Katrine er kæreste med Jesper. Hendes ekskæreste hedder Victoria. Katrines mor forstår ingenting, og hun er ikke den eneste.

Tekst: Rasmus Markussen

Foto: Martin Ballund

Når hun skal beskrive sin egen seksualitet, holder Katrine sig helst fra definitive udmeldinger.

»Biseksuel er vel den kasse jeg passer bedst i. Men når man kalder folk »biseksuelle«, insisterer man på, at der kun findes to køn og jeg har en idé om, at der kan være alle mulige variationer af køn. Når jeg ikke har mødt nogen med en tredje variation, kan jeg jo ikke sige, om det ville være noget for mig eller ej.«

Katrine Knudsen er 29 år, bor i Aarhus og er netop udklækket cand.mag i kognitiv semiotik – et studie i tænkning. Hun bruger blandt andet sin tid på at søge jobs, skrive prosa og hygge sig med kæresten Jesper. Siden gymnasietiden har Katrine vidst, at hun ikke kun var til mænd, men indtil hun nåede midt-20'erne havde hun kun drengekærester og blev af omverdenen betragtet som heteroseksuel. Men så mødte hun en pige, som hun syntes virkede interessant.

»Det kunne jeg godt,« tænkte Katrine, og så fandt de to sammen.

Omverdenens reaktioner var positive, men mange kunne ikke helt forstå, at Katrine nu var »gået over til den anden side«. I manges øjne måtte Katrine med sin nye adfærd være sprunget ud som lesbisk.

»Mange tænkte: Nåå, så var det jo derfor, at det ikke gik med den tidligere kæreste,« fortæller hun.

Andre havde teorier om, at Katrine blot var i en fase, som skulle udleves.

»Det folk havde sværest ved at rumme var, at man kunne høre til begge »lejr«.«

Misforstået blandt homoer

Netop forståelsen for at en person kan være til både sit eget og det modsatte køn, halter i dagens Danmark, oplever Katrine. Hun har ofte fået skudt i skoen, at hun er forvirret – både af homo- og heteroseksuelle.

Katrine kommer ikke meget i homomiljøet i Aarhus, men hendes indtryk er, at det er ret *tightly knit*.

Hun forestiller sig, at det måske kan være sværere at være en homo, som forelsker sig i en hetero end omvendt. Den slags afvigelse kan være en trussel mod homoernes stærke fællesidentitet - ergo er biseksuelle ikke i vanvittigt høj kurs.

»For mange homoer er dét at erklære sig biseksuel en slags transaktionsfase, inden man springer ud som homo,« mener Katrine.

På den anden side opfatter en hel del heteroseksuelle betegnelsen biseksuel som noget især unge piger siger for at gøre sig interessante.

»Nogle synes måske, de fremstår mere sexede, hvis de er biseksuelle. Det kan også være en mere bekvem seksualitet at "påtage sig", end hvis man f.eks. springer ud som lesbisk, og det tror jeg smitter af på manges holdning til biseksuelle. At vi er useriøse,« vurderer Katrine.

Tak for ingenting, Anne Linnet

For Katrine handler biseksuelles vilkår ikke så meget om lovgivning og regler, som om normer og hvordan vi taler til og om hinanden.

Hun kunne ønske sig flere rollemodeller, der understreger, at de er biseksuelle i stedet for at søge tryghed i de velafgrænsede homo- og heterokasser:

»Anne Linnet har f.eks. været gift med en mand, og hun er jo blevet et lesbisk ikon uden lige. Det er mærkeligt, synes jeg.«

MERE KATRINE-SNAK

Katrine Knudsen driver bloggen *Og i øvrigt mener jeg*, hvor hun deler holdninger om alt fra ligestilling blandt transkønnede til teaterforestillinger.

katrineknudsen.blogspot.dk

» ANNE LINNET HAR F.EKS. VÆRET GIFT MED EN MAND, OG HUN ER JO BLEVET ET LESBISK IKON UDEN LIGE. DET ER MÆRKELT, SYNES JEG.«

Måske mangler vi ligefrem biseksuelle stereotyper - nogle normer og uniformer, man kan læne sig op ad som bi, der kan være med til at tegne biseksualitet som noget i sig selv.

Muligheden for at møde andre, der »svinger til begge sider« i lokale bi-netværk vil nok også være interessant for mange, påpeger Katrine. Og måske vil det få flere til at springe ud - hvis ikke af skabet, så af deres homo- eller heterokasse, som måske ikke passer dem helt.

Mange er bi, når det kommer til stykket

Ikke så sjældent åbner mennesker op for hende og bekender den trefarvede bikulør, når Katrine fortæller om sit eget liv og sine flydende præferencer:

»Den største oplevelse jeg har haft ved at snakke om, at jeg er kæreste med både drenge og piger er, at der er mange flere - både homoer og heteroer - som siger: Det er da skægt, det er ligesom mig!«

I sidste ende handler kampen for forståelse og accept af biseksuelle om hele den måde, hvorpå vi taler om seksualitet og køn generelt.

»Det gælder både hvordan politikere, medier og manden, kvinden og interkønnet på gaden taler. For mig handler det ikke om at have ret til at vælge, men at have ret til at være, og at der er flere seksualiteter og kønsidentiteter, end der er »kasser«,« funderer Katrine.

Men den samfundsudvikling sker ikke over natten, men i vores dagligdag gennem årtier, fortæller Katrine.

»Da jeg fortalte min mor, at jeg var blevet kæreste med en mand igen, sagde hun: »Nå ... nu forstår jeg ikke noget ... Jeg troede ... Nå, men det er da bare fint!« Og sådan kan man jo også tage det.«

Fremtiden tegner bedre

TRANSKØNNET. Simon Gjerløv er Simon Gjerløv. Det har han altid været. Men det har ikke været nemt at få lov til at være det. Og er det stadig ikke.

Tekst: Maren Uthaug

Foto: Rie Neuchs

Simon er endelig – efter en årelang kamp – godkendt af Sexologisk Klinik og har fået Sundhedsstyrelsen og Retslægerådets tilladelse til at få en fuld phallo-plasticoperation. Brystoperationen fik han foretaget for egen regning for et par år siden. Og det er, efter eget udsagn, noget af det bedste, han har gjort for sig selv.

»Når jeg får de sidste operationer, bliver jeg et helt menneske. Så selvfølgelig glæder jeg mig. Men jeg kunne ønske, processen hertil havde gået ad nogle andre veje. For der er ikke meget hjælp og støtte at hente i behandler-systemet. Tværtimod består det af en lang række ydmygende og krænkende undersøgelser, som ville knække selv de mest velafbalancerede – uanset køn,« lyder det fra Simon, der i dag er 46 år.

»Den lov, vi transkønnede ligger under for i sundhedsvæsenet, er tvangs-kastrationsloven. Den er fra Hitlers tid og er også den, som gælder for sexforbrydere. Jamen bare det, at transkønnethed stadig bliver betragtet som en psykisk lidelse er jo helt hen i vejret. Det betyder, at mine udtalelser og overvejelser omkring mig selv ikke vægter lige så højt som udtalelser fra mine pårørende, papirerne fra skoletiden og gamle journaler. Det gør det altså ikke nemmere, når man i forvejen som transkønnet går og føler sig forkert og som oftest har haft en pubertet, hvor man synes, at ens krop er frastødende.«

Navnet betyder enormt meget

Et stort praktisk problem Simon og andre transpersoner møder er, at ingen uddannelsesinstitutioner er pålagt at ændre de eksamenspapirer, de allerede har udstedt. Det betyder, at der på alle Simons papirer står et forkert navn. En kvindes navn.

»Jeg er uddannet psykolog ved Københavns Universitet. Når jeg søger nyt job, skal jeg starte med at forklare, at jeg er transkønnet, fordi navnet på mine eksamensbeviser ikke svarer til mit nuværende navn og udseende. Jeg beder dem selvfølgelig se bort fra dette, for jeg vil gerne bedømmes ud fra mine faglige kvalifikationer og ikke mit køn,« understreger Simon.

»Men skaden er jo allerede sket. Alt, de læser, bliver set gennem de fordomme, de måtte have om transkønnede, og mine kompetencer kommer sekundært. Der er ikke noget at sige til, at arbejdsløsheden er stor blandt transkønnede. Landsforeningen burde hjælpe med at gøre det lovpligtigt for uddannelsesinstitutionerne at udstede nye eksamensbeviser med det rigtige navn og cpr-nummer til transkønnede.«

DER BURDE VÆRE KØNSKLINIKKER, HVOR BÅDE MÆND, KVINDER, BØRN, DERES FORÆLDRE OG ANDRE PÅRØRENDE KAN SØGE HJÆLP OG RÅDGIVNING. HVOR DET IKKE HANDLER OM SEKSUEL OVERBEVISNING ELLER PROBLEMATIKKER, FOR DET HANDLER KØNSIDENTITET IKKE OM.«

I praksis er det en kompliceret affære for transpersoner at skifte navn i Danmark. Vi har ingen adskillelse mellem juridisk kønsskifte og kirurgisk kønsskifte. Det betyder i praksis, at du ikke bare kan skifte navn fra Poul til Pia, med mindre du har fået opereret din penis væk. Simon oplever det som endnu en af samfundets misforståelser af transkønnede.

»I hvilken grad man er transkønnet burde være op til en selv, ikke til staten. Hvad nu hvis det er nok for ens identitetsfølelse at skifte navn, skal man så ikke have lov til det? Eller man bare ikke har lyst til at få fjernet sine reproduktive dele af den ene eller anden årsag, men alligevel gerne vil hedde Peter? Vi er alle så forskellige, og som det er nu, sætter vi en stopper for, at der er nogle mennesker, der kan have et bedre liv. Uden at det koster vores samfund det store,« bemærker Simon.

Årelangt papirarbejde

Ud over arbejdsløshedsprocenten er selvmordsprocenten også faretruende høj blandt transkønnede.

»Det er en enorm plage som menneske at blive holdt fast mellem kønnene og ikke få lov til at tage det sidste skridt hen mod det

køn, man føler sig som. Vi har brug for, at LGBT Danmark arbejder sammen med os om, at det bliver nemmere at få godkendelsen. I dag er det praktisk talt umuligt,« siger Simon Gjerløv og udpeger det centrale paradoks:

»Du skal være tydeligt psykisk plaget af det køn, du er født med. MEN, du må ikke være så psykisk plaget, at du er mærket af det – og for eksempel har prøvet at tage dit eget liv. Det er altså en svær balancegang og et stort krav til en gruppe mennesker, man indtil nu kun har givet modstand både i samfundet og i sundhedsvæsenet.«

Simons personlige transformation har været meget langstrakt. Det tog myndighederne 389 dage at give endeligt grønt lys, selvom ingen havde indvendinger imod beslutningen. Da Simon havde sendt adskillige rykkere, kom den 10 linjer lange bevilling af hans kønsskifteoperation. Hilsen det officielle Danmark.

Det er stadig kun fem procent af dem, der søger behandling på grund af kønsidentitetsproblemer, der bliver godkendt af Sexologisk Klinik.

»Selvfølgelig skal man ikke give hormoner til hvem som helst, men det tager altså ikke en god psykolog eller en psykiater mere end to-tre samtaler at vurdere om den person, der sidder over for, er skizofren eller lider af kønsidentitetsproblemer. Det er ikke nød-

PÅ DET SENESTE

Rigshospitalet har oprettet et transkirurgisk kompetencecenter, og som noget nyt kan transkønnede på mellem 15 og 18 år modtage hormoner, der er pubertetsudsættende. Det betyder, at de kan undgå de sociale og mentale gener, der er ved uønskede bryster og skægvækst, indtil de har en større modenhed til at tage beslutningen om at skifte køn eller ej. Desuden behøver kvinde-til-mand-transkønnede, der i puberteten har været på hormonblokkere, ikke en topoperation og deres strubehoveder kan vokse – mens transpersoner i den modsatte lejr aldrig får dybe stemmer og store hænder og fødder.

vendigt med årelange forløb – eller som det er i dag, nødvendigt at en kittelklædt person fra Sexologisk Klinik rager på dine kønsdele og derefter stiltiende tager et notat om, hvordan »patienten« reagerer på berøringen af kønsdelene. Tja, hvordan ville vedkommende mon selv have det?»

Hvorfor har vi ikke behandlingsgaranti?

Simon mener dog, at fremtiden tegner lysere for transpersoner. Vilkår og rettigheder fylder stadig mere i den politiske og offentlige debat, men Simon ser betydelige arbejds punkter:

»I det hele taget burde LGBT Danmark tage et nøje kig på det behandlingsforløb transkønnede skal igennem. Måske var det fair nok, at vi også var en del af behandlingsgarantien? Måske skulle vi også have ret til at klage, hvis vi ikke får ordentlig behandling? Måske var det på tide, vi ikke mere blev opfattet som om, vi er syge i hovedet? Sverige stoppede med at betragte transkønnethed som en psykiatrisk lidelse sidste år. Det ville klæde Danmark at følge trop!« fastslår han.

Og så er der hele oplysningsaspektet, som i dag i stor udstrækning er udlagt til den enkelte transperson. Men det kan ikke være individets ansvar at råde bod på samfundets uvidenhed. Simon foreslår, at LGBT Danmark hjælper med til at oprette kønsklinikker.

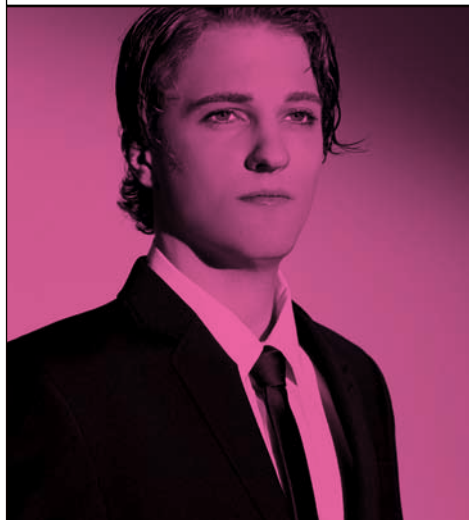
»Der burde være kønsklinikker, hvor både mænd, kvinder, børn, deres forældre og andre pårørende kan søge hjælp og rådgivning. Hvor det ikke handler om seksuel overbevisning eller problematikker, for det handler kønsidentitet ikke om. Det handler om, at man føler, man er det forkerte køn. Dernæst er vi selvfølgelig seksuelle væsener som alle andre mennesker,« siger Simon.

CAME SAPHO

Alle fredage 19-23
1. og 3. lørdag 19-23

KvindeInformationsCafé
Mejlgade 71, 8000 Århus C

cafesappho.dk

VISION
Of Denmark

Frisør Michael Skov
Rosensgade 34
8000 Aarhus C
86 12 34 03
salon-vision.dk

»Jo ældre jeg bliver, jo flere problemstillinger lægger jeg

mærke til«

LESBISK: Nanna er 21 år og opvokset på Fanø. Hun nyder studielivet i Aarhus, der med sine 300.000 indbyggere giver hende rundt regnet 100 gange mere anonymitet end hjemøen.

Tekst: Dea Daily

Foto: Martin Ballund

Vandkantsdanmark må lægge ryg til megen uflatterende omtale i disse år. Butiksdød, hjerneflugt og busrutenedlæggelser lyder cirka lige så tiltrækkende som »provinsiel homofobi«, men heldigvis har virkeligheden mange facetter. Den sidste, der har noget dårligt at sige om Fanø, er Nanna Rønn.

»Det er et dejligt lille øsamfund, hvor alle kender alle. Det er et trygt sted at være barn – og der er kort til alting.« siger hun.

Hårdt presset kan den 21-årige nyårhusianer dog godt pege på én ulempe:

»Sladderer går selvfølgelig, og det er ikke det sjoveste i verden at springe ud foran 3000 mennesker på én gang.«

Det gjorde Nanna, da hun var 14 år. Det lille lokalsamfund kunne føles en smule klaustrofobisk, men hun har aldrig haft dårlige oplevelser i relation til sin minoritetsstatus på hjemøen. Faktisk er det først nu, hvor hun er blevet ældre og flyttet til Aarhus, at hun er begyndt at se og mærke problemstillinger.

»Dengang havde jeg ikke behov for at tale med ligesindede som sådan. Jeg havde en fast kæreste og levede i min egen lille verden,« fortæller Nanna.

Der findes en lokalforening for homoseksuelle i Esbjerg, Es'gay'p. Tanken om at gå derhen skræmte Nanna en smule førhen, men hvis hun ikke var flyttet fra Vestjylland, havde hun højst sandsynligt henvendt sig i det lille, lokale homomiljø i dag:

»Det er et behov, som er blevet større efterhånden. Med alderen har jeg indset flere ligestilingsproblematikker, også nogen der gælder andre end lige mig selv. Min horisont bliver hele tiden udvidet.«

B-film, øl og hygge

For tiden går Nanna f.eks. og bliver klogere på Aarhus Universitet, hvor hun læser Medievidenskab. Når tiden ikke går med

studier, sørger hun for at hygge sig mest muligt:

»Jeg går op i basale ting som at hverdagen ikke må blive for sur. Jeg går i byen og får en øl med vennerne, og så har jeg en stor passion for film!«

Nærmere bestemt ser Nanna mange socialrealistiske b-film, som vækker »sund undren« og samtidigt byder på en usædvanlig scenografi og klipning. Hun har også en nørdet svaghed for sproglige nuancer, som på det seneste har medført nye erkendelser for hende.

»Ordet »homo« er ofte et skældsord, selvom det ikke nødvendigvis bliver brugt for at genere nogens seksualitet. Jeg er blevet meget bevidst om, hvor meget man bruger det, og at vi nogle gange bliver gjort til grin. Det er for det meste i forbindelse med småting, men når man ser det i medierne gang på gang, tænker jeg over, hvor lang vej vi stadig har,« siger Nanna.

Andre gør mig anderledes

Ord er bare ord, men de minder den unge lesbiske kvinde om, at der er noget ualmindeligt ved hende.

»Jeg føler mig ikke anderledes, men jeg synes, jeg bliver gjort anderledes. Man skal springe ud igen og igen og svare på de samme spørgsmål, og det har jeg heller ikke noget imod, men hver gang bliver man bekræftet i, at man ikke er normen. Jeg tager det ikke personligt, det handler bare om, at mange ved ret lidt om lesbiske,« forklarer Nanna.

JEG FØLER MIG IKKE ANDERLEDES, MEN JEG SYNES, JEG BLIVER GJORT ANDERLEDES. MAN SKAL SPRINGE UD IGEN OG IGEN OG SVARE PÅ DE SAMME SPØRGSMÅL «

»Jeg identificerer mig ikke med min seksualitet. Den er ikke hvad jeg er, den er hvad jeg kan lide, og jeg tænker kun over den, når andre påpeger den.«

I virkeligheden ville Nanna bare ønske, at vi alle sammen kunne tale om noget andet og vigtigere. Vores ligesindede i Uganda, for eksempel.

»Det er forfærdeligt, hvordan de har det. Så går det op for én, hvor godt man har det. Jeg tænker en del over sådan noget med lige rettigheder, men jeg er ikke selv aktiv.«

Lige så meget pligt som LGBT Danmark

Nanna opsøger nyheder på LGBT Danmarks hjemmeside og deltager i de spørgeskemaundersøgelser om homoseksuelles levevilkår, der engang imellem dukker op. Landsforeningens informative rolle interesserer hende meget, især når det gælder afmystificerende spring-ud-historier i de små samfund.

»Min erfaring er, at der er flere teenagere, der springer ud på Fanø nu, end da jeg selv var 14 og boede der. Det er blevet mindre skræmmende, men folk har stadig meget at spørge om,« siger Nanna.

Hun er ikke medlem af LGBT Danmark, men respekterer organisationens arbejde.

»I København ved jeg, at de er gode til at lave hyggeaftener, og så samarbejder de med andre for at give os bedre rettigheder. De gør helt vildt meget i mange sammenhænge. Jeg synes også, at de så vidt muligt skal råbe op i medierne og holde sig orienterede, men vi andre har en lige så stor pligt til at gøre det.«

aarhus*pride

1. juni '13

VIND!

**2 billetter til Aura
Dione i Musikhuset Aarhus**

Scan QR-koden eller gå ind på facebook.com/AarhusPride og deltag i konkurrencen

aarhuspride.dk

HILSEN FRA EN HETERO

af Iben Sand Olesen

Jeg har lige siden jeg var ganske ung haft den holdning, at seksuel ligestilling er noget af det mest fundamentale for, at vi kan respektere og acceptere hinanden. Jeg behøver i denne sammenhæng ikke argumentere for, at det at være homo eller hetero ikke er noget man vælger, men er noget man er.

Jeg har altid syntes, at kampen for seksuel ligestilling er en kamp vi bør stå sammen om - derfor valgte jeg at engagere mig i Aarhus Pride. Dette har medført, at jeg er "kommet ind i" homomiljøet. Et miljø, hvor jeg har mødt en masse fantastiske mennesker, og hvor det "normale" heldigvis er mere mangfoldigt, end det er i min heteronormative hverdag i øvrigt. Eller, det vil sige, at det troede jeg.

Det undrer mig, hvor tit man egentlig oplever manglende respekt for mangfoldighed internt i homomiljøet. Det er måske et voldsomt statement, men jeg er chokeret over de mange fordomme, som hersker blandt jer minoriteter. Kommentater som »Jamen, sådan er lebbene« eller »Du er bi og derfor ikke rigtigt en del af os«. Hvorfor har I så travlt med at putte hinanden i kasser? Jeg forstår det ikke. Er det ikke det, vi kæmper for, at resten af samfundet IKKE skal gøre? At homoseksuelle ikke blot er homoseksuelle, men er ligesom alle andre mennesker; forskellige og unikke individer?

Nu refererede jeg til miljøet i bestemt ental. Jeg ved faktisk ikke helt, hvor langt miljøet rækker. Vil/skal alle seksuelle minoriteter og konsidentiteter inkluderes? Er det de samme politiske mærkesager, der kæmpes for? Jeg synes, at det er grundlæggende spørgsmål, som burde stilles af Landsforeningen. Det er den, der er jeres store repræsentant og skal forsøge at skabe en forandring, hvis vores samfund ikke automatisk giver rum til den mangfoldighed, vi alle ønsker.

Efterhånden undres jeg mere og mere over, at jeg ikke »ser« Landsforeningen. Det kan være, at jeg ikke kigger ordentligt efter, men det tror jeg helt ærligt ikke er tilfældet. Jeg tror, at det er på tide at tage diskussionen op omkring, hvad vi ønsker. Ja, vi - ikke I.

Jeg ved ikke, om det måske er utopi at tro, at alle LGBTQIAP'er kan samles under samme regnbuefarvede fane. Jeg håber det ikke. Det er ikke svært at forstå, hvis man som minoritet har brug for at holde fast i et miljø og præservere det. Men måske ville det ikke skade at stoppe op og overveje, om ikke det er tid til at få ryddet ud i fordomme, kasser og dem-og-os-tænkning? Sætte det gode eksempel.

Jeg har ingen løsninger, men deltager gerne i diskussionen. Også selvom jeg er hetero. Det lader jeg mig ikke gå på af.

Kærlige hilsener

Iben

- ælsket fag hæg, bor med to lesbiske, dyrker sex med min mandlige heterokæreste og har ikke fået slået kælderruden ind.

Født ude af boksen

INTERSEX. Det anslås, at cirka 10.000 mennesker i Danmark lever med en markant intersex-tilstand. Et tve-tydigt køn, enten udenpå, indeni, kromosommæssigt eller hormonelt. Anomaliteterne gør op med vores binære syn på køn, men minoriteten intersex er fortsat ret usynlig.

af Dea Daily

Er man kvinde, hvis man fra naturens side er udstyret med både bryster og vagina, men bughulen gemmer på et sæt testikler? Er man dreng, hvis man føler sig sådan, men pludselig får bryster som 13-årig?

Som om tilværelsen og ikke mindst teenageårene kan være uoverskuelige nok, har mange mennesker ekstra brikker at sætte på plads indeni sig selv. Identitetsmæssigt såvel som fysiologisk. »Intersex« er et begreb opfundet til at klassificere de mange, der ikke er enten dreng eller pige, og emnet er yderst kompliceret. De almene forestillinger om køn er forholdsvis firkantede og enten/eller-agtige, hvilket transpersoners opråb gennem årtier efterhånden er ved at få os alle til at forstå.

Transkønnede har en række problemstillinger tilfælles med intersex-personer, men i én forstand er de meget forskellige: Transkønnede træffer et aktivt og selvstændigt valg (omend for mange bydende nødven-

digt) om at undergå fysisk forandring. Intersexedes krop påvirkes kraftigt af naturens luner.

Marit Vaala Rasmussen har forsket i intersex-tilstande og den tabuisering, der er omkring dem.

»Specielle former for køn, som intersex, er generelt tabubelagte, og folk ved meget lidt om det. Det giver grundlag for skepsis - man er bange for det ukendte og særligt det, som har med køn at gøre,« har hun tidligere forklaret til Information.

Kønsudviklingsforstyrrelser er sjældne og kun lidt berørt i dansk forskning. De kan påvirke kønshormoner, kromosomer og kønsorganer og medføre alt fra milde og uproblematisk usædvanligheder til grell og stærkt generende misvækst. Langt de fleste intersexede er meget diskrete omkring deres tilstand.

FORSKELLIGE INTERSEX-TILSTANDE OG DERES HYPPIGHED

1 AF 66

Late Onset Adrenal Hyperplasia, en hormonforstyrrelse i familie med CCAH, (se længere nede på siden) men meget mildere. Oftest oplevet af kvinder i form af uønsket hårvækst, hæmmet fertilitet, menstruationsforstyrrelser og lignende.

1 AF 6.000

Vaginal Agenesis, pigebørn fødes uden vagina, livmoder eller æggestokke. I mild form vil kvinden se almindelig ud, men ikke kunne menstruere eller få børn uden hjælp.

1 AF 13.000

Classical Congenital Adrenal Hyperplasia (CCA), maskuliniserede ydre kønsorganer hos piger, forstørret penis hos drenge fra fødslen. Kan give vækstproblemer, for tidlig pubertet og infertilitet.

1 AF 83.000

Ovotestes, en krydsning mellem æggestokke og testikler.

1 AF 150.000

Total Gonadal Dysgenesis, kraftig underudvikling af indre og ydre kønsorganer og deraf manglende produktion af kønshormoner, som bevirker et androgynt udseende.

1 AF 1.666

Hverken XX eller XY kromosomer. Det vil sige ikke entydigt dreng og pige.

1 AF 13.000

Androgen Insensitivity Syndrome (AIS), de mandlige kønshormoner kan ikke udvikle væv på normal vis, og i den yderste tilstand kan mennesker med mandlige kromosomer have et fuldstændigt kvindeligt ydre.

1 AF 83.000

Klinefelter syndrom, en kromosomfejl (XXY), som rammer drenge og medfører mangelfuld udvikling af testiklerne.

1 AF 130.000

Delvis AIS.

UKLART

5 ARD, steronforstyrrelse, som rammer drengebørn og giver en stærkt underudviklet penis. Som konsekvens betragtes mange fejlagtigt som piger

SELVOM KØNNENE ER FORSKELLIGE, BLANDES DE. I HVERT ENESTE MENNESKE FINDES EN PENDULERING FRA DET ENE KØN TIL DET ANDET! OG OFTE ER DET BLOT TØJET, DER VISER DEN MASKULINE ELLER FEMININE LIGHED, MENS KØNNET UNDERNEDE ER HELT MODSAT END PÅ OVERFLADEN.«

- Virginia Woolf, forfatter

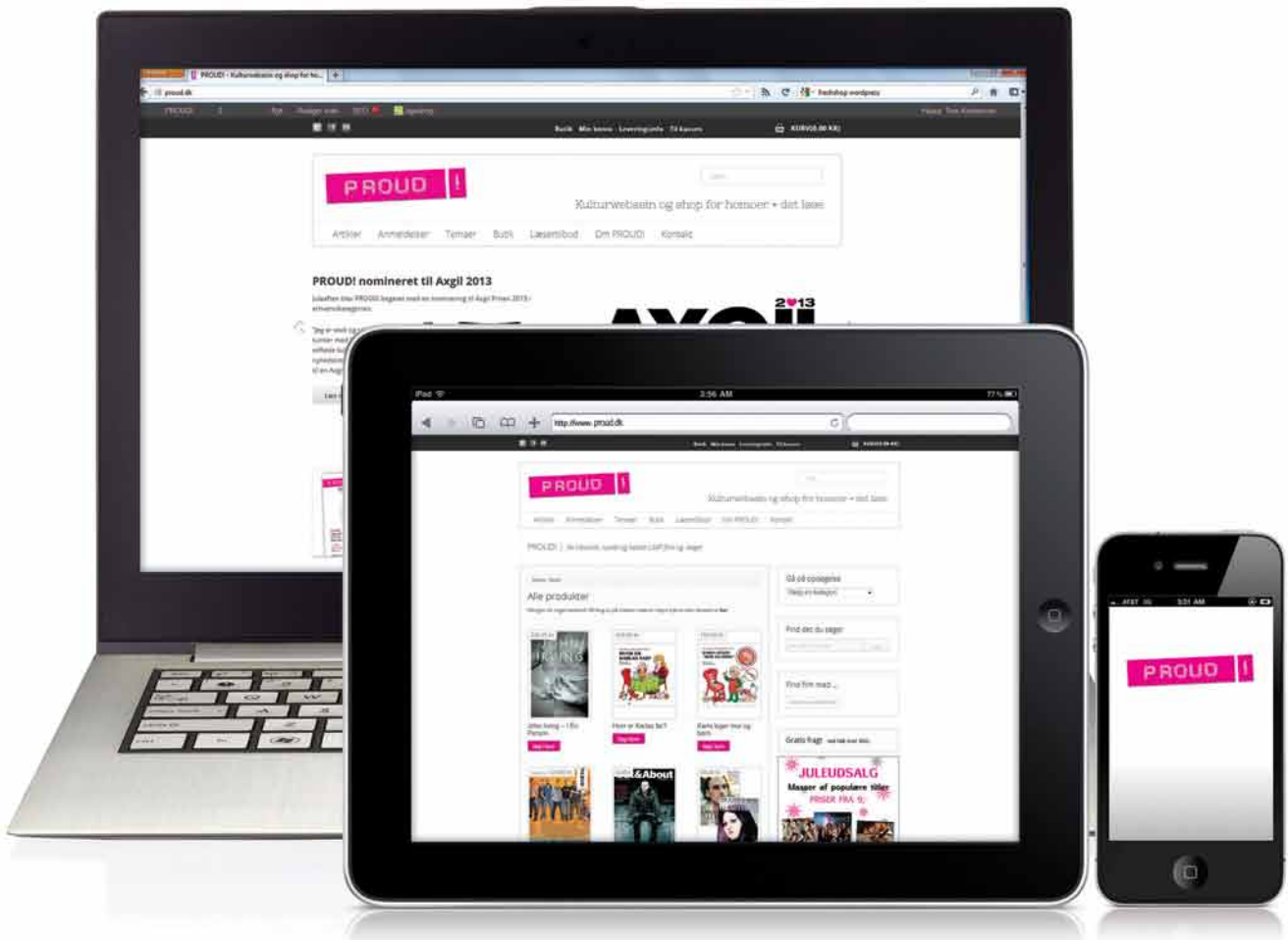
PROUD

Kulturwebasin og shop
for homoer + det løse

VI SIGER FARVEL TIL PAPIRET!

Men fortsætter på nettet

VI SES PÅ PROUD.DK

Intersex celebrities?

Igennem historien har de fleste kendte kvinder, der ser godt ud i bukser, lagt ryg til spekulationer om deres virkelige køn. Her et par insisterende eksempler på måske-intersex kendisser.

CASTER SEMENYA

Sydafrikansk atlet

PÅ DEN ENE SIDE

Vandt guld i 800 meter løb ved VM i Berlin 2009. Hendes tid var så markant forbedret, at International Association of Athletics Federations (IAAF) besluttede at »kønsteste« hende.

Hendes træner, Michael Seme, har udtalt: »Vi forstår, at folk vil stille spørgsmål, fordi hun ligner en mand. Det er en naturlig reaktion, og det er kun menneskeligt at være nysgerrig.«

Testen skulle ifølge Daily Telegraph have påvist, at Semenya har både mandlige og kvindelige køns karakteristika: Ingen livmoder eller æggestokke, men tre gange så meget testosteron som sine konkurrenter.

PÅ DEN ANDEN SIDE

IAAF har tilladt Semenya at konkurrere imod andre kvinder, og hun løb sig til OL-sølv i 2012 – hvor hun i øvrigt bar Sydafrikas flag ved åbningsceremonien.

Se Caster Semenya vinde 800 m ved VM i Berlin i 2009

JAMIE LEE CURTIS

Amerikansk skuespiller

PÅ DEN ENE SIDE

Har et unisexnavn.

Har ikke selv født børn, men adopteret to.

På medicinstudier har man hørt referencer til Jamie Lee Curtis som et »i lægekredse almindeligt kendt« tilfælde af intersextilstanden AIS.

Nogen har vist nok hørt hende »indrømme i Oprah«.

PÅ DEN ANDEN SIDE

Professor i antropologi ved Brown University, William C. Beeman, har uden held forsøgt at opspore og bekræfte den læge, der skulle være den oprindelige kilde til rygtet.

Der er rimeligt mange mennesker, der adopterer børn eller bærer et androgynt navn.

Se Lady Gagas opdiskuterede "vedhæng" ved Glastonbury 2009

LADY GAGA

Amerikansk popsanger

PÅ DEN ENE SIDE

Under en koncert på musikfestivalen Glastonbury i 2009 sprang stjernen af en scooter på scenen iført lårkort og blottede, hvad der i nogens øjne kunne ligne en penis.

Efterfølgende udtalte Gaga til Bossip.com: »Det er ikke noget jeg skammer mig over, jeg går bare ikke og siger det til alle. Ja. Jeg har både mandlige og kvindelige kønsorganer, men jeg betragter mig selv som hunkøn. Det er bare en lille smule penis og påvirker ærligt talt ikke mit liv meget.«

Understreger i sine tekster, performances og interviews, at hun har et meget frisindet syn på køn og seksualitet.

PÅ DEN ANDEN SIDE

Sangerindens management har nægtet, at hun skulle have udtalt sådan til Bossip.com.

I januar 2010 spurgte journalist Barbara Walters hende direkte, om det var sandt, at hun var »delvis mand, delvis kvinde«. Svaret lød: »Nej.«

Ved en anden lejlighed skulle Lady Gaga have ytret om rygtet: »Jeg er ikke krænket af det. Min vagina er krænket.«

Fanget i en bjørnekrop

af Dorte K

Bamsefar, Bjørnebrødre, Baloo og Peter Plys. Store, rare, bløde væsener, der er gode nok på bunden; selv Disneys seriekriminelle Bjørnebande tuder over en svesketærte. Faktisk er det måske kun gule, selvoptagede, Kyllinge-plagende Bamse, der kan kaldes en led bjørn i børnelitteraturen.

Det kan man tilskrive bjørnens krammeagtige ydre. Der findes naturligvis også historier om bjørne, der slår ihjel – det er trods alt verdens største, landlevende rovdyr - men i modsætning til ænder, delfiner og andre nuttedyr er der hverken gruppevoldtægter eller utroskab blandt bjørne.

I hvert fald grizzlybjørnen og den brune bjørn praktiserer derimod gensidigt accepteret mandekæl blandt de unge fløse. Det samme gælder mellem enlige mødre med MAJE tætte bånd.

Bjørne er enspændere og mødes kun med andre bjørne cirka hvert tredje år for at parre sig. Undtagelserne herfra er de damer, der danner stærke par, hvor de tager sig af hinandens unger, som var de deres egne. Set i et betonfeministisk lys er det måske ikke så meget af begær og kærlighed som af praktiske hensyn. Hanbjørne æder nemlig bjørneunger, hvis de kan komme til det.

Menneskelig transkønnethed og transvestisme var almindeligt og mere end tolereret blandt de nordamerikanske indianere. I flere stammer var genderbenders højt respekterede som medicinmænd, fordi man anså dem for at have to ånder – en mandlig og en kvindelig (læs mere om det i PROUD! Magazine #3 om religion). Og nu kommer pointen!

Den samme dobbelthed fandt indianerne hos bjørnen, hvor styrken og størrelsen mødte det altfavnende og livgivende. Derfor optræder bjørnen i utallige saftige myter om samlejer, transformationer med mere.

I naturen har biologer observeret intersexbjørne, der sågar bliver mødre ved at forsyne verden med yndige bjørneunger igennem deres penis. Ja. Født igennem dilleren.

FAKTA OM BJØRNEN

- Den største bjørneart er grizzlybjørnen, der lever i Nordamerika. Den kan blive tre meter høj, når den står på bagbenene, og vejer omkring 700 kilo. Den europæiske brune bjørn er noget mindre, men til gengæld lever den stadig vildt lige om hjørnet, for eksempel i Sverige.
- Bjørne æder stort set alt fra bær til elgsdyr (som de faktisk nok kan brække nakken på med et enkelt slag).
- I fangenskab kan bjørne blive op til 50 år, i naturen op til 30 år.

HVIS DU MØDER EN BJØRN

Det bedste råd er at spille død. Bjørnen kan opnå en topfart på 60 km/t over korte afstande, så det er fjollet at forsøge at løbe fra den. Den der med at kravle op i et træ er også dum, eftersom bamserne er glimrende klatrere. Desuden skal man ikke sjaske sig til med parfume, hvis man tager på skovtur i et bjørneområde – de er svært slikne og kunne forveksle parfumen med noget guf som bær, honning eller ådsler.

BJØRNELINGO

At suge på labben«

Stammer fra bjørne, der er i hi og sover med labben i munden. Måske fordi den (labben) skifter hud under dvalen, og forsuttet hud er som måske bekendt nemmest at afstøde.

Kilde: *Brehms Dyrenes Liv fra 1927*

At have en ordentlig bjørn på«

I gamle dage sagde man »at trække med en (ordentlig) bjørn« – bjørnetrækkeren, der optrådte med en dresseret bjørn i cirkus og på markeder. Denne bjørnetrækker var traditionelt meget beruset. Eftersom det var og er noget hæsligt dyreplageri, kunne man godt unde bjørnen at være stiv i stedet.

Kilde: *Politikens Hvorfor Siger man Sådan*

La Cage Aux Folles på AARHUS TEATER

Glæd jer til et storslået sceneshow, når vi hylder mangfoldigheden og inviterer til et overdådigt musicalhit på Store Scene.

Du kender måske allerede hittet "I am what I am".
Premiere 19. april 2013.

LGBTQIAP

- hvad kommer nu?

af Julie Bønløkke Døllerup

Det er ikke så mange år siden endda, at samfundet så os som syge stakler med en forskruet virkelighedsopfattelse og perverterede lyster. Mens forståelsen er øget markant for homo- og biseksuelle, må transpersoner dog fortsat leve med grov stigmatisering og sygeliggørelse den dag i dag. Men lige så stille kommer de små sejre og horisontudvidelser – også internt hos seksuelle og kønslige minoriteter. Nu taler vi også om intersex, queers og asekuelle. Men hvad bliver den næste normafvigelse, som kalder på bred accept og forståelse?

DISCLAIMER

PROUD! og nærværende skribent fralægger sig ansvaret for eventuelt stødte egoer eller forhøjet blodtryk ved læsning af disse sider. Enhver sidestilling af seksuelle og/eller kønslige orienteringer må stå for læserens egen regning, ligesom det gælder en eventuelt vakt interesse for nye eroblingsområder. Vi minder om, at omend visse af omtalte filier kan forarge og i den offentlige debat er omstridte, er ingen af dem i udgangspunktet forbudt ved dansk lov.

OBJEKTSEKSUALITET

At være følelsesmæssigt og seksuelt tiltrukket af objekter så som Big Ben i London eller en nypoleret Volkswagen.

Hvis du får sommerfugle i maven, hver gang du passerer Statsbibliotekets bogtårn i Aarhus, eller du får lyst til at onanere på de smukke, gule bybusser, så er du muligvis objektseksuel.

Amerikanske Erika Eiffel lever i et lesbisk forhold med Eiffeltårnet i Paris. De to giftede sig i 2007, efter at monumentet friede til Erika en aften, hvor hun stod og fotograferede det. Erika betragter dog ikke sig selv som objekt-lesbisk, da hun også tiltrækkes af mandlige objekter. Her kan man anføre, at Eiffeltårnet med sin falloskonstruktion forekommer mandligt, men lad nu det ligge.

Den nu 40-årige Erikas ekskæreste kender du måske også – Berlinmuren. De to dannede par i 20 år. Også mænd kan være objektseksuelle, men kaster typisk deres lyst og kærlighed på mindre bombastiske objekter. Eksempler er modeltog eller Hammondorgler.

I 2008 så dokumentaren Married to the Eiffel Tower dagens lys. Den handler om den objektofile Erica Eiffel, der efter et længerevarende forhold med Golden Gate Bridge bliver gift med Eiffeltårnet.

Scan QR-koden og se dokumentaren .

EGOSEKSUALITET

At tænde på og elske sig selv mest.

En egoseksuel er så optaget af sig selv, at vedkommende har svært ved at forelske sig i andre mennesker. Egoseksualitetens *grand old man* må være Narcissus, der var så forelsket i sig selv, at han tilbragte hver dag ved bredden af en sø helt opslugt af sit eget spejlbillede.

AGALMATOFILI

At være tiltrukket af statuer, dukker, manequiner eller lignende.

En af historiens hedeste kærlighedsaffærer stammer fra den græske mytologi og stod på mellem Pygmalion og den dukke af elfenben, han havde skåret til sig selv, fordi han var så grusomt træt af alle levende kvinder. Med tiden blev Pygmalion dog også mæt af sin elfenbensdukke, og kærlighedsgudinden Afrodite forvandlede den til en levende kvinde.

Pygmalion må i agalmatofile kredse betragtes som noget af en skruebrækker, da en ægte agalmatofil til enhver tid ville foretrække en død dukke frem for en levende kvinde.

ZOOFILI

At være følelsesmæssigt, men primært seksuelt, tiltrukket af dyr.

Zoofilister har eksisteret, siden den græske chefgud Zeus i skikkelse af en svane scorede Leda, og kvinden Pasiphae blev så forelsket i en smuk hvid tyr, at hun forklædte sig som ko for at forbedre sine chancer for en lykkelig romance. Det lykkedes.

En sand zoofilist vil aldrig skade et dyr og tager skarp afstand fra dyremishandling. I dag udlever tilhængere af dyresex deres lyst i samfundet skygge. For zoofilister er der imidlertid hjælp og vejledning at hente flere steder på nettet, og der kan søges gode råd om alt fra, hvordan man bedst gør tilnærmelser til en løve til hvordan kønnet på en delfin bestemmes. I sidstnævnte tilfælde anbefales det aldrig at have passiv analsex med en delfin, da den kan sprøjte op til 14 fod og dermed forårsage indre skader.

CYBERSEKSUALITET

At tænde på andre mennesker gennem nettet.

Både mænd og kvinder kan være cyberseksuelle, men hvor mænd typisk bruger cyberspace til at se porno, bruger de cyberseksuelle kvinder nettet til at deltage i mere interaktive seksuelle aktiviteter.

Er man »rigtig« cyberseksuel og ikke bare en gennemsnitlig pornosurfer viser undersøgelser, at man med tiden risikerer at miste evnen til at tænde og føle IRL.

Det bedste af det bedste

ANMELDELSER. Siden slut-90'erne er antallet af film og serier med LGBTQIAP-tematik eksploderet. Det er selvfølgelig fantastisk, men de mange titler kan gøre det uoverskueligt at finde frem til de gode sager. Jeg bliver jævnligt spurgt om, hvilke film jeg bedst selv kan lide, og derfor har jeg her anmeldt mine favoritter for intersex, transer, bier, bøsser og lesbiske. Hvis alle så dem, ville verden blive et mere forstående og markant dejligere sted at være.

af Tine Kristensen

Av, min hjerne!

Nok ikke noget, du kommer til at tage ned fra hylden mere end en enkelt gang.

Ikke dårligt. Den er absolut et kig værd.

Seje sager, som hører hjemme i alle seriøse samlinger af homse-lir.

Øjeblikkelig homo-evergreen! Bør hyldes med konfetti og offentligt kampsnaveri over hele kloden.

BOYS DON'T CRY

Instruktør: Kimberly Peirce
USA, 1999, 118 min

en kærlighed, der kan sprænge alle rammer og normer, de føler sig presset ind i. Det være sig både fysiske, følelsesmæssige og sociale. Men de to er i undertal, og tragedien lurder forude.

Det er lykkedes Kimberly Peirce at instruere med stor finesse. Ikke blot skuespillerinderne i spotlyset, men også hele paletten af udelige landsbytyper har imponerende nuancer. Resultatet er en utroligt helstøbt film. Ud over at være fængslende og velspillet er *Boys Don't Cry* trods snart 15 år på bagen fortsat en umådeligt vigtig film, som giver tolerancen det sidste ord.

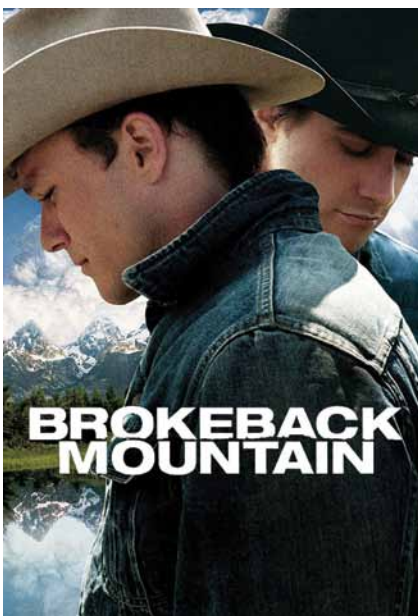
Køb filmen her

Oscarvindende tåreperser af en transklassiker

Hilary Swank vandt fortjent (endda foran Annette Bening) en Oscar for sit portræt af transmanden Brandon Teena i *Boys Don't Cry*. Den autentiske historie udspiller sig i Falls City i Nebraska. Udkants-USA supreme. Et indavlet sted, der emmer af analfabetisme og frustration.

Mangfoldighed og tolerance er ikke værdier, der slår specielt kraftigt ud på byens sociale barometer. Lana (Chloë Sevigny, som du måske husker fra *If These Walls Could Talk 2*) drømmer om at slippe væk fra Redneckville og dens animerede mandfolk. Derfor dulmer hun sin desillusionering med alkohol og stoffer, men rives ud af den grå, håbløse hverdag ved mødet med Brandon. Vi suges ind i Lana og Brandons forhold og efterlades fuldstændigt overbeviste om, at de har fat i

Smerteligt smukt cowboybøsseri

Jack og Ennis lever på et patriarkalsk og ultra-heteronormativt sted, både geografisk og historisk. I 60'ernes Texas fortælles der historier om samboende mænd, der bliver myrdet og lemlæstet af deres naboer. Ikke engang bag laden tør man kysse, kramme eller det, der er saftigere. Derfor mødes de to cowboys hvert år på det overdådigt smukke Brokeback Mountain for at drive får og dele sovepose.

Ang Lees filmatisering af Annie Proulx' novelle om umulig kærlighed mellem mænd kunne være mislykkedes på utroligt mange måder. I stedet blev *Brokeback Mountain* i 2005 den mest sete og påskønnede bøssefilm i mange år. Ansvar for filmens troværdighed hviler på skuldrene af de to hovedrolleindehavere, Jake Gyllenhaal og nu afdøde Heath Ledger. Med henholdsvis længselsfulde hundeøjne og sammenbidt smerte demonstrerer de to cowboys, hvor meget man kan sige uden at tale.

BROKEBACK MOUNTAIN

Instruktør: Ang Lee
USA, 2005, 134 min

Kun seere med yderst hård hud undgår at synke en klump, hver gang sommeren går på hæld, og Ennis og Jack må ride hjem til deres røvnormale hverdag med kone, børn og forpligtelser. Uden filter er vi tilskuere til den fortvivlelse, der uundgåeligt vil være resultatet af i årtier at lade samfundets »bør« og andre mennesker diktere, hvem man må elske.

Temaet er universelt og tabuet kunne lige så vel have været race, alder eller klasse. Nu er det tumultarisk tiltrækning mellem to smukke mænd, og dette - hånd i hånd med dragende cinematografi og nøgent soundtrack - gør *Brokeback Mountain* til en blændende filmoplevelse.

Køb filmen her

KYSS MIG

Instruktør: Alexandra-Therese Keining
Sverige, 2011, 105 min

Køb filmen her

Fortryllende svensk damedrama

Nyligt forlovede Mia (Ruth Vega Fernandez) vender sammen med sin udkårne, Tim, hjem for at deltage i en bryllupsfest af den sammenbragte slags. Mias mor, Elizabeth, skal nemlig giftes med kæresten Lasse. Til festen møder Mia sine soon-to-be halvsøskende, lesbiske Frida (Liv Mjones) og og dennes nuttede lillebror. Den noget afmålte Mia betages straks af umiddelbare, sprudlende Frida, og så er starten gået til dét, der let kunne være blevet *Imagine Me & You 2*. Ikke at der havde været noget galt med det, men formularen er mange gange den samme og ofte lidt trættende; Pige skal giftes med dreng, pige møder pige, kaos bryder løs.

Alexandra-Therese Keining formår imidlertid med sit manuskript at styre os uden om vanlige irritationsmomenter, endimensionelle karakterer og »åh nej, jeg er lesbisk!«-klicheerne. I smukke, svenske omgivelser udspiller der sig et nuanceret kærlighedsdrama. Med lyse, skandinaviske penselstrøg males de to kvinders vej til hinanden på et kanvas, der allerede er

XXY

Instruktør: Lucía Puenzo
Argentina, 2007, 86 min

Ikke dreng, ikke pige – bare teenager

Forestil dig pubertetens forvirring om pik, patter, sex, køn og identitet. Tænk det så i fjerde potens. Sådan er livet for Alex, der er født med både mandlige og kvindelige kønsorganer - intersex. Titlen XXY hentyder til hans/hendes genetiske sammensætning, der ikke gør teenageren til hverken entydigt dreng eller pige.

På stilfærdig vis følger vi Alex (Ines Efron (nej, ikke søster til Zac Efron)) og hendes forældre, der på grund af sociale udfor-

dringer omkring Alex' kønsidentitet, netop er flyttet fra Argentina til Uruguay. Sammen med sine usandsynlig sympatiske og velreflekterede forældre forsøger Alex at falde til i de nye omgivelser. Komplexiteten bliver dog skruet gevaldigt op, da ægteparret Erika og Ramiro kommer ind i billedet med deres søn Alvaro. Knægten synes, at Alex er en rigtig lækkerbuks, måske lige så meget på grund af dennes hermafroditisme som på trods af.

Efron er fremragende som den mærkede Alex. Det forhold, der udspiller sig mellem ham/hende og Alvaro er på samme tid smukt, fascinerende og alvorligt dysfunktionelt. Filmens symbolikker er visse steder smurt lidt for tykt på, men XXY evner at give

et eftertænksomt og sammensat portræt af de sociale og psykologiske konsekvenser, en enkelt kromosomfejl kan have. Både for den enkelte i skikkelse af Alex og i særdeleshed menneskene omkring ham/hende.

XXY er en dragende film med umulige dilemmaer og en flot visuel stil. Den er fyldt med begavede observationer og falder på intet tidspunkt for fristelsen til at fremføre intersex-problemstillinger oversimplificeret eller nedladende for sit publikum.

Køb filmen her

fyldt med fædre, mødre, søskende og ikke mindst kærester.

Det udløser befriende nok ikke den store seksuelle identitetskrise for Mia, da hun forelsker sig i Frida. Hun har tidligere været sammen med en kvinde og er udmærket klar over, at hun svinger begge veje. I stedet roterer filmen om de konflikter, der kan opstå, når to kvinder forelsker sig i en anden end den, de hver især er kærestere med. Den smerte de potentielt påfører deres partner samt overvejelserne om, hvorvidt det nye er værd at sætte hele sit liv over styr for. Alt i alt lykkes det Keining at trække os langt væk fra kedsommelig og genkendelig lebbe-love for i stedet at give os et fint og rørende familieportræt med to forelskede kvinder i centrum.

Castingen er knivskarp. Kemien mellem Mia og Frida er knitrende elektrisk, og jeg tvivler ikke et sekund på tiltrækningens ægthed. I øvrigt gør det absolut ingenting, at skuespillerinderne er et par uforskammet *vakre tjejer*. Filmens visuelle stil, musikspor og pigernes sitrende samspil går op i en højere enhed, der giver tilskueren sug i maven og får alt til at summe af nyforelskelse. Det er én af den slags film, du kommer til at se igen og igen.

TRANSAMERICA

Instruktør: Duncan Tucker
USA, 2005, 103 min

[Køb filmen her](#)

Jeg er din far... og din mor

En kønsskifteoperation er ingen spøg. Det bliver dog ret morsomt, da pre-operative Bree en uge inden sin store tur under kniven opdager, at hun har en 17-årig søn, Toby, fra sit »tidligere liv« som Stanley.

Sønnen tropper op på hendes dørtrin i sin søgen efter en far. Dette resulterer på forviklet vis i, at Toby og Bree tager på roadtrip til Los Angeles, alt imens Bree desperat forsøger at hemmeligholde det faktum, at hun er knægtens far.

Det er en imponerende første film fra manuskriptforfatter og instruktør Duncan Tucker. Det er lykkedes ham at fange både det komplekse, sensitive og komiske i Brees situation, uden at balancestykket tipper over og bliver decideret camp. Måske med undtagelse af Brees møde med sin mor – HUN er outrageous!

Felicity Huffman (*Desperate Housewives*) er modigt castet i rollen som transkønnede Bree, der er ivrig efter at få gennemført sin kønsskifteoperation. Hun er aldeles fabelagtig i rollen, og hendes præstation alene gør *Transamerica* meget seværdig.

Cinematografisk er der ganske vist ikke nogen, der har forsøgt at opfinde den dybe tallerken, men alt spiller efter noderne. Tillagt Tuckers skarpe manuskript får man 103 livsbekræftende minutters substansrig underholdning om at kende sig selv, finde sin værdighed og acceptere alle facetter af den, man er.

TIPPING THE VELVET

Instruktør: Geoffrey Sax
England, 2002, 177 min

Barsk lesbisk romance i fløjsblød indpakning

Unge Nancy arbejder på sin fars fiskerrestaurant og fører i det hele taget et rimelig begivenhedsløst liv. Det er småt med underholdningen på Englands kyst sidst i 1800-tallet. En dag kommer Kitty Butler til byen med sin optræden som *male impersonator*, og SÅ er det slut med at være en pæn pige.

Tiltrækningen mellem Nan og Kitty (spillet af Rachael Stirling og Keeley Hawes) er troværdig, og som tilskuer til deres omtumlede og manipulationsfyldte tilværelse føler man sig hurtigt investeret. Hvad vil der ske? Kan det følsomme, uprøvede gemyt fra provinsen holde fast i sin rastløse showdame, og hvad vil Nan i grunden selv?

BBC har – hjulpet godt på vej af et anstændigt budget – produceret en yderst vellykket miniserie over lebbe-ikonet Sarah Waters' litterære klassiker. Billedsiden bærer dog præg af, at *Tipping the Velvet* aldrig har været tiltænkt biografen, og som sådan kan serien godt give lidt rigeligt med associationer til *Eastenders* og lignende sæbeoperaer. Omvendt er der leget med visuelle, sanselige greb, som forstærker seriens senromantiske stemning.

Miniserie-formen er en dejlig afveksling til de årelange kvindeserier og nogle gange alt for korte filmromancer. Alt i alt er *Tipping the Velvet* en glimrende tidløs fortælling om to meget forskellige menneskers møde i en verden, der kan føles for lille og for stor på samme tid.

Køb filmen her

Den kREatiVe type?

Vi har også en
donor til *dit* barn

Ring og hør om dine muligheder for donorinsemination

diers|klinik

PROUD

Magazine

KAN NU LÆSES PÅ IPAD
- HELT GRATIS!

Klik ind på issuu.com/proud_dk eller scan QR koden

